

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
และแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑ ที่ได้รับการสอน
ด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญาโท

ของ

พวงทอง วิโรจนกร

๑๑ ก.ย. ๒๕๓๔

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

การหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่ง ของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช*.....ประธาน

(รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช)

.....*อรรดา สุขารมย์*.....กรรมการ

(รศ.อรรดา สุขารมย์)

คณะกรรมการสอบ

.....*เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช*.....ประธาน

(รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช)

.....*อรรดา สุขารมย์*.....กรรมการ

(รศ.อรรดา สุขารมย์)

.....*ว.อ. อ.ชจร สุขรังสรรค์*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.ชจร สุขรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*สมพร บัวทอง*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....*๗*.....เดือน.....*พฤษภาคม*.....พ.ศ. 2534

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อ รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อัญญา สุขารมณ์ และอาจารย์ขจร สุรรังสรรค์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้ปริญาานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณ ดร. ชุติมา เจียมศิริ และอาจารย์เสริมศักดิ์ สุรวัดลก ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการ คณะครู อาจารย์ และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 แผนกช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณชัชกานต์ อิงอำนาจพร ซึ่งเป็นผู้ให้กำลังใจ ความอาทร ห่วงใย ตลอดจนให้คำปรึกษา ส่งเสริมช่วยเหลือ และสนับสนุนในทุก ๆ ด้านต่อผู้วิจัยด้วยดียิ่งตลอดมา จนทำให้ปริญาานิพนธ์สำเร็จ เป็นรูปเล่มได้

คุณประโยชน์ของปริญาานิพนธ์ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ทุก ๆ ท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถจนตราบเท่าทุกวันนี้

ทวงทอง วิโรจนกร

สารบัญ

บท	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	21
เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	50
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ	53
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	57
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	59
การสร้างและหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ	59
การดำเนินการทดลอง	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	71
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
	การวิเคราะห์ข้อมูล	71
	ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	71
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	75
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	75
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	75
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	76
	วิธีการดำเนินการทดลอง	77
	การวิเคราะห์ข้อมูล	77
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	77
	อภิปรายผล	78
	ข้อเสนอแนะ	80
	บรรณานุกรม	82
	ภาคผนวก	92
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	152

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนการทดลอง	66
2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองสอน	72
3 แสดงการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทาง การเขียนภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสอน	73
4 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	74
5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ	145
6 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	147
7 คะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ..	148
8 คะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง	150

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรณกรรมการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา	36

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งซึ่งใช้สำหรับติดต่อสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้
 ในระหว่างชาติ ในประเทศไทยภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทสูงสุดในบรรดาภาษา
 ต่างประเทศอื่น ๆ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษา
 จะพบว่า วิทยาการขั้นสูง เทคโนโลยีใหม่ รวมทั้งหนังสือ ตำราประเภทต่าง ๆ ก็เป็นภาษาอังกฤษ
 เกือบทั้งสิ้น (ดิเรกานันท์ สัตยมาศ. 2528 : 26) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนภาษา
 ภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อ
 ความหมายได้ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน (ศึกษาธิการ.
 2522 : 32 - 33)

ปัจจุบันทักษะอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความรู้และวิทยาการ
 ใหม่ ๆ ตลอดจนแนวความคิดใหม่ ๆ มักออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ดังนั้น การอ่านจึงเปรียบเสมือน
 กุญแจสำหรับไขความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก การอ่านจึงเป็นทั้งเครื่องมือแสวงหาความรู้และเป็น
 เครื่องมือแสวงหาความเพลิดเพลินอีกด้วย (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. 2526 : 16) การเรียน
 การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ
 เพราะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ข่าวสารและการบันเทิง เพื่อช่วยพัฒนาความรู้ สติปัญญาให้ทันต่อเหตุการณ์
 เสมอ (Paulston and Bruder. 1976 : 157) นอกจากนั้นยังใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนต่อ
 ระดับสูง (Pett. 1982 : 17) ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต่างประเทศต้องการและ
 จำเป็นต้องใช้มากที่สุด (Dubin. 1982 : 14)

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นทักษะที่ยากที่สุด
 (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2520 : 132) เป็นการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยทางตัวอักษร โดยการ
 ถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบในขณะเดียวกัน ก็เป็นเครื่องมือที่ใช้ทดสอบความรู้ของผู้เขียนด้วย
 (ศรีวิชัย สุวรรณภักดี. 2522 : 157) ถ้าลองพิจารณาจะพบว่า นักเรียนซึ่งจบจากโรงเรียนหรือ

มหาวิทยาลัย จะใช้ภาษาอังกฤษในภาษาของตนเกี่ยวกับการเขียน 80 % ทุกเพียง 20 %

(สุเบคา ปาทาน. 2529 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Boontarik. 2522 : 24) จากการสำรวจของการวางแผนการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีความเห็นว่า ควร เน้นการอ่านและการ เขียนแก่เด็กไทยถึง 44.8 % ในขณะที่เห็นว่า ควร เน้นการฟังและการพูดเพียง 24 % ดังนั้น ทักษะอ่านและทักษะเขียนควรได้รับความสนใจมากขึ้น (กองวางแผนการศึกษา. น.ป.ป. : 373)

ทักษะการอ่าน และการ เขียน เป็นทักษะที่สำคัญ ยาก และเราต้องใช้สมาธิ การอ่านเป็นทักษะที่เราต้องการให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่เราจะเขียน (แนงน้อย เพ็ชร สุขสวัสดิ์. 2525 : 3) การอ่านและการ เขียนจึงเป็นของคู่กัน จากการที่เด็กได้รู้จักอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิด รู้จักการบรรยายความคิดเห็นออกมาในลักษณะของการ เขียนบรรยาย และพรรณาคำ (ระวีวรรณ ศรีครามศรี. 2520 : 67) และผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดี ก็จะมี ความสามารถในการ เขียนที่ดีด้วย (Krashen. 1984 : 4) จึงกล่าวได้ว่า ทักษะทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน (Rivers. 1978 : 213)

ถึงแม้ว่าการอ่านและการ เขียนจะมีความสำคัญทั้งนี้กล่าวแล้ว แต่เท่าที่ผ่านมา นักเรียน ยังมีความสามารถในการอ่านและการ เขียนอยู่ในเกณฑ์ รั้งที่พอและไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องตามควรแก่ระดับชั้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2525 : 1) และจากงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถในการอ่านและการ เขียนของนิสิตนักศึกษาระดับต่าง ๆ เช่น คณิงนิจ รัตนัญญา โฉมพงษ์ (2526) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยการศา พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญจรรยา ฉัตรนะรัชต์ (2524) พบว่าความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษามหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับต่ำ และจาก งานวิจัยของ วิไล จิวเจริญกุล (2523 : 62) ได้ศึกษาความสามารถทางการฟัง การอ่าน และ การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีกหัตถกรรมระดับปริญญาตรีปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบัน อุดมศึกษาภาคใต้ พบว่าความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการ เขียน ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 ในคานการเขียน นอกจากนั้นจากงานวิจัยของกร องกัญจน์ นิธิพงษ์ (2526 : 6) นภาพร ทรัพย์ทวีบุญ (2516 : 62) และอุไร แฉม (2522 : 39) สรุปได้ว่า นักศึกษาระดับ

ต่าง ๆ มีข้อบกพร่องในคํานการเขียน คํานการใช้คำศัพท์ การเข้าใจความหมายของคำ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน

สรุปได้ว่านักเรียนไทยในระดับต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีปัญหาในคํานการอ่านและการเขียน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการค้นคว้าแนวทางในการสอนวิธีสอนใหม่ ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และสนุกสนานมาสอน นักเรียนเพื่อให้ง่ายเกิดผลดีขึ้น วิธีสอนวิธีหนึ่งก็คือ วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter Teaching) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนของ ดร. ริชาร์ด วอล์คเกอร์ ดร. เบรนดัน บาร์ทเล็ตต์ และดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (Dr. Richard Walker, Dr. Brendan Bartlett and Dr. Saowalak Rattanaovich) วิธีนี้ได้นำมาใช้สอนในประเทศไทยครั้งแรกในโครงการศูนย์การอ่าน (Reading Centre) ในปี พ.ศ. 2527 ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือ ให้นักเรียนได้พัฒนาความเข้าใจความหมายของตัวเขียนก่อนที่จะเริ่มพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนหรือตัวสะกดหนึ่งเพื่อให้เกิดแรงจูงใจทางธรรมชาติของการอ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องการสื่อความหมายจากตัวเขียนโดยนักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมจากเรื่องทีอ่านนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนช่วยกันผลิตผลงานในกลุ่ม หลังจากนั้นครูจะนำผลงานที่นักเรียนทำเสร็จแล้วและตรวจถูกต้องแล้วมาสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาที่ครูเห็นว่าเหมาะสมต่อไป

จะเห็นว่า วิธีสอนภาษาแบบนี้เป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่ง มิลเลอร์ (Miller, 1982 : CS 207262) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและเขียนว่าการอ่านและการเขียนควรจะทำควบคู่กันเพราะทักษะทั้งสองเป็นกระบวนการทางภาษา และนักเรียนควรจะได้แสดงได้ว่า ทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ขณะอ่านสามารถประยุกต์ใช้ได้ในการเขียน นั่นคือ แนวในการใช้ประสบการณ์ทางภาษาให้เป็นประโยชน์นั่นเอง และเสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2530 : 2) กล่าวว่า จากการพัฒนา และทดลองการสอน อ่าน และเขียน ซึ่งกระทำในประเทศไทย สหราชอาณาจักร (ภาษาอังกฤษ) และในประเทศไทย (ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย) โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นที่พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพสูงพอที่จะสร้างเสริมความเป็นนักอ่านและนักเขียนที่กระตือรือร้น

มีความมั่นใจ พร้อมทั้งมีประสิทธิภาพได้ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์การสอนใด ๆ ที่แตกต่างกันก็ตาม

นอกจากกระบวนการเรียนการสอนแล้ว องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านและการเขียนที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ แรงจูงใจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบภายในที่กระตุ้นหรือนำทางพฤติกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ดังที่ จีราวด์ (Girard, 1977 : 97) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษา

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษและศึกษานิเทศก์ โดยมีขั้นตอนการสอนศัพท์ โครงสร้างหรือกฎเกณฑ์ทางภาษาอ่าน จึงจะให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียน ซึ่งแตกต่างจากแนวโน้มของหลักการเรียนรู้ภาษาในปัจจุบันที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผสมทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดการรับรู้ โดยไม่จำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ก่อน แต่กฎเกณฑ์ทางภาษาจะเรียนรู้ได้ในภายหลัง หลังจากที่มีการแก้ไขข้อผิดพลาดจากสิ่งที่นักเรียนสร้างขึ้นมา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มาทดลองสอนนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) แผนกช่างอุตสาหกรรม โดยเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบว่า วิธีการสอนวิธีไหน จะส่งผลต่อความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ศึกษากัน เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการเลือกยุทธวิธีในการสอนอ่านและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถทางการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้จะช่วยให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทราบวิธีการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ในลักษณะของการจัดประสบการณ์ให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่จะทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักศึกษาทั้งหมด 133 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการจับฉลากจากกลุ่มประชากร จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบคละกันโดยสุ่มมาจำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน จากนั้นจึงจับสลากเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอน เป็นเนื้อหาในหนังสือ Technical English Book 1 ของกระทรวงศึกษา ในหัวข้อต่อไปนี้

1. Clamps and Vises
2. Drills
3. Saws
4. Files

3. ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 6 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน 2 วิธี คือ

- 4.1.1 การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
- 4.1.2 การสอนตามแนวคู่มือครู

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 4.2.1 ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน

ภาษาอังกฤษ

- 4.2.2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง วิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่งยึดทฤษฎีตามภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาในการรับรู้การอ่านของมนุษย์ ขั้นตอนการสอนได้ดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับ

การสอนภาษาสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากหลักการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาจากผลการวิจัยของ ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรนต์ บาร์ทเลท และเสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ มีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนเขียนเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยครูทำหน้าที่ ประนีประนอม

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และช่วยกันเขียน ข้อความต่าง ๆ ตามเรื่องที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและจัดกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ โดยใช้หนังสือ เล่มใหญ่ที่ทำเสร็จแล้ว เป็นแหล่งในการเรียนรู้และค้นคว้า

ขั้นที่ 6 ประเมินผลโดยการทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน ครูเป็นผู้ให้คำ แนะนำ อธิบายหลังจากทำแบบฝึกหัดแล้ว

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ

ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจได้หลายวิธี เช่น การตั้งคำถาม สนทนาสร้างสถานการณ์ และใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์

ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหา แล้วนักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 พยทวนความรู้เดิมที่จำเป็นก่อนนำมาใช้
ครูพยทวนความรู้เดิมที่นักเรียนควรจะรู้ โดยการให้คำถาม หรือ
วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียนเป็นการพยทวนในเรื่องคำศัพท์ ส่วนวนและโครงสร้าง
ไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่
ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่าน
ตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยการใช้อุปกรณ์
เช่น รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้
ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไข จากนั้นให้
นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ เป็นคำถามประเภท Yes/ No Questions หรือ
Wh-questions

ขั้นที่ 6 ฝึกปฏิบัติ
ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดลงสมุด

ขั้นที่ 7 แจงผลการปฏิบัติ
ครูให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง และแก้ไข อธิบาย
เพิ่มเติม เมื่อนักเรียนทำผิด หรือมีปัญหา

ขั้นที่ 8 ประเมินผล
ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยดูจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน
ครูส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปให้
และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างในด้านการตีความ แปลความ ชยบายความ จับใจความ และสรุปความซึ่งวัดได้ด้วย

คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำไปทดลอง
หาคคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้
ภาษาสำหรับการเขียนใ้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ทั้งในด้านการใช้ศัพท์
สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนที่ได้จากแบบ
ทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคคุณภาพแล้ว

5. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการทางจิตใจ
ซึ่งผลักดันให้ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรม รมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
เช่น แสดงความพึงพอใจหรือไม่พอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือตั้งใจที่จะใช้ความ
พยายามของตนในการเรียนภาษาอังกฤษให้บรรลุผลตามที่ตนมุ่งหวัง เป็นต้น ซึ่งวัดได้จาก
คะแนนแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของ สุคา ชาติวรินทร์ (2527 : 137 - 141)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะ มีองค์ประกอบทางจิตวิทยาสภาพร่างกายและสภาพสังคมรวมอยู่ด้วย (Dubin. 1982 : 14) จึงได้มีการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

เดอชองต์ (Dechant. 1970 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นกิจกรรมกระทำปฏิกิริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความ โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวาแล้วหยุดหาความเข้าใจคำแล้วรวบรวมเข้าไปเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่านจะติดตามสิ่งที่เขาอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเข้าเป็นความคิด การพิจารณาและการสรุปความเห็นซึ่งสอดคล้องกับ มอร์ริส และสตีวาร์ต (Morris and Stewart. 1984 : 14) ได้ให้ความหมายของทักษะการอ่านไว้ว่า การอ่านคือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับข้อมูลข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสอันพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวสาร ผู้อ่านจึงเป็น

ผู้แปลรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นด้วย

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ปรากฏ การตีความและการใช้ข้อคิด และกฎเกณฑ์ (Goodman. 1970 : 5) กล่าวคือ การอ่านเป็นกระบวนการที่องค์ความรู้ที่คลอบคลุม ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการให้ความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น นอกจากนั้น บุสกี ลินส์บิล (2527 : 11) ได้สรุปว่า การอ่านมิใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดตัวอักษรมาเป็นเสียงหรือมิใช่เพียงการที่สามารถมองเห็นคำและแปลสัญลักษณ์ใดเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการในการสื่อความหมาย ซึ่งรวมถึงการเข้าใจในความหมายของสิ่งที่อ่าน ใ้รับรู้ความคิดตลอดจนเกิดความรู้สึก อารมณ์ และจินตนาการร่วมกับผู้เขียนด้วย และมานิต บุญประเสริฐ (2526 : 9) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านคือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือ การค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ความสามารถทางด้านภาษา เป็นต้น

จากความหมายการอ่านดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านต้องถ่ายทอดสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมาเป็นเสียงในขณะเดียวกัน ต้องเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความคิดของผู้อ่าน และประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยให้ความหมายที่เหมาะสมที่สุด

2. ความเข้าใจในการอ่าน

สมบุรณ ชิตพงษ์ (2523 : 27) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ ตีความ และขยายความในเรื่องราว และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต และคารร์ (Carr. 1983 : 27) ได้กล่าวถึงความเข้าใจว่า เป็นการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความหมายและตัดสินความนั้นอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ

ชวาล แพร์ติกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสมและขยายความรู้ ความจำให้ได้ออกไปจากเดิม อย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวของ ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอันใด ที่สภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้วก็สามารถตอบและ

อธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือสามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้อง และใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมาถว้ภาพแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้น ในกว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

เบอร์ติน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่าของอาศัยความสามารถหลายค่าประกอบกัน คือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้และคาดการณล่วงหน้าได้

บอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำ เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุบท (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้
2. การเข้าใจความหมายหรือกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และระหว่างกลุ่มคำในประโยค จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
4. การเข้าใจอนุบท (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุบทได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุบท การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุบท (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ จะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุบทด้วย

เซฟเพอริค (Shepherd. 1973 : 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจภาษาที่เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความคิดของผู้เขียน ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์เรลล์ Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นคือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุบท (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดหรือเรียบเรียง (Rhetorical Organization)

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการ เข้าใจคำ วลี ประโยค
 อนุเจต ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ของเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน และสามารถจับใจความสำคัญนอก
 รายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับ และสรุปความได้

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้
 ความคิดเห็นเพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษร เท่านั้นไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อ
 วิเคราะห์ทัศนคติประเมินค่าจากสิ่งที่อ่าน มีผู้สนใจเกี่ยวกับการอ่านได้แบ่งระดับความเข้าใจไว้ต่าง ๆ กัน
 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2528 : 123) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่
 ปรากฏอยู่ในแต่ละบรรทัด เป็นความเข้าใจถึงคำพูดที่ผู้เขียนใช้นั่นเอง
2. ความเข้าใจที่เกิดจากการตีความหมาย หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจว่า
 ผู้เขียนหมายถึงสิ่งใด
3. ความเข้าใจที่จะนำไปสู่การสรุป เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายหลังการอ่าน
 เรื่องราวทั้งหมด แล้วนำเอาสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านมารวบรวมเป็นบทสรุป

คินทซ์และยาร์โบร (Kintch and Yarbrough. 1982 : 828) ได้กล่าวถึง
 ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจว่ามีสองระดับ คือความเข้าใจระดับจุลภาค (Micro-Processes
 in Comprehension) เป็นความเข้าใจตั้งแต่ระดับคำวลีและประโยคกับความเข้าใจระดับมหภาค
 (Macroprocesses in Comprehension) เป็นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

ควอนท์ (Quandt. 1977) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน
 เข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา
2. ระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน
 เข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน และสามารถไขขมูลต่าง ๆ จากการอ่านมาช่วยในการพิจารณา
 ตัดสินข้อความ

3. ระเบียบวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดประกอบการของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และ 2 มาช่วยในการตัดสินใจ และประเมินค่าข้อความที่อ่าน

นอกจากนี้ เบิร์น และ โร (ประภาศรี ทั้งบรรเจิดสุข. 2526 ; 18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก Burns and Roe. 1980) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้เขียนเขียนไว้อย่างชัดเจน การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ประโยค และข้อความเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้อ่านมีความเข้าใจในระดับนี้ได้

2. ระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนได้

3. ระเบียบวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านประเมินค่าข้อความที่อ่าน มีการนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ตั้งคำถาม ค้นหาข้อเท็จจริง พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของข้อความที่อ่าน รวมทั้งมีการตัดสินใจข้อความที่อ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ความเข้าใจในระดับนี้ต้องอาศัยความเข้าใจในระดับที่ 1 และ 2 เป็นพื้นฐาน

4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเช่นเดียวกับในระเบียบวิจารณ์ รวมทั้งมีการใช้จินตนาการ และการเสริมสร้างความคิดใหม่ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไป ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน รวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่าน เช่น ผู้อ่านอาจต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่น ๆ ดังนั้นระดับความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นมากในการสอนอ่านเพื่อที่จะกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมกับระดับชั้น

4. องค์ประกอบความเข้าใจ

ฟอสต์ (Frost. 1967 : 43) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านคำ และความหมายของคำ

2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ

3. องค์ประกอบด้านการคิดอย่างมีเหตุผลทางนามธรรมเพื่อสังเคราะห์ใจความสำคัญ

ของเรื่องทีอ่าน

แฮริส และสมิธ (Harris and Smith. 1976 : 235) กล่าวถึง องค์ประกอบ
ที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งทีอ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

สมุทฺร เจ็นเซาเวนิ (2528 : 94) ได้กล่าวสรุปว่า ความเข้าใจในองค์ประกอบ
ที่สำคัญ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ผ่านมาแล้วได้ เมื่อดังกล่าวจำเป็นทีต้องการ
จะใช้ประโยชน์ หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจาก
ประเด็นย่อยทีไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้อมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบางทีควร
จะสนใจเป็นพิเศษ หรือไม่ก็ตัดทิ้งไปก็ได้เลย
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่ผ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือ
ลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด
4. สามารถสรุปองความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล
น่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ของบทวิจารณ์ใด ๆ วิจารณ์ข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ
ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่ลำบับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสานความรู้ทีได้จากกรอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้
อย่างเหมาะสมตามกาละเทศะ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจนั้น ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน สิ่งผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน และผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่ผ่านมาในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

5. กระบวนการในการสอนอ่าน

แฮร์ริสและสมิธ (Harris and Smith. 1980) ได้แบ่งกระบวนการอ่านออกเป็น

6 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นการมองเห็นภาพ (Perceive Image) เป็นก้าวแรกของการเกิดความคิดรวบยอด (Concept) เกี่ยวกับความหมายของคำ เช่น เมื่อเห็นคำว่า dog ภาพที่ผู้เรียนมองเห็นคือ สัตว์ที่มี 4 ขา และอาจจะนึกถึงข้อสุนัขที่เป็นสัตว์เลี้ยงของคน
2. ชั้นสรุปภาคทึง (Generalize) เป็นขั้นที่ผู้อ่านนำภาพ dog ที่มองเห็นมารวมไว้เป็นสมาชิกประเภทหนึ่งของสัตว์ สัตว์เลี้ยง หรือเป็นสุนัขชนิดหนึ่งในสุนัขหลายชนิด นั่นคือนำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือมีส่วนที่สัมพันธ์กันมารวมพวกเข้าด้วยกัน ในลักษณะที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น
3. ชั้นชั่งและระลึกได้ (Identify and Recall) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถชั่งและระลึกได้ถึงใจความสำคัญและรายละเอียดที่มอยุ่ในบทอ่าน ซึ่งเปรียบเทียบได้กับความเข้าใจตรงตามอักษร (Literal Comprehension)
4. ชั้นวิเคราะห์ (Analyze) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถผสมผสานเรื่องราวความคิดจากบทอ่านในลักษณะที่เจาะลึกมากขึ้นได้ เช่น วิเคราะห์ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเรื่องราว (Categorizing Elements) ชั่งถึงหลักการเรียงเรียง (Identifying Organizational Principles) การแยกความคิดเห็นจากข้อเท็จจริง (Differentiating Opinions from Facts) เป็นต้น
5. ชั้นการลงความเห็น (Judge) เป็นขั้นที่ผู้อ่านใช้วิจารณญาณในการประเมินเพื่อหาคุณค่าจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งอาจใช้ในการศึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือความรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อข้อความที่อ่าน ฯลฯ เป็นเกณฑ์ในการประเมินในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะตัดสินคุณค่าของสิ่งที่อ่านตามไปด้วย การอ่านในขั้นนี้จึงอาจเรียกว่าเป็นการอ่านวิพากษ์ (Critical Reading)

6. ขั้นการนำไปใช้ (Extend) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนนั้น ๆ ได้ทั้งในลักษณะที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยการถกเถียงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด การเขียน หรือแสดงกิริยาท่าทีแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกต่อเรื่องราวที่อ่าน แต่บางครั้งปฏิบัติการตอบสนองต่อสิ่งที่ยังอ่านก็ไม่สามารถสังเกตได้ ถ้าไม่มีการแสดงออก

กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 13) กล่าวว่า กระบวนการสอนอ่านมี 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. Recognition - Initiation หมายถึง ขั้นตอนที่สองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำคำนั้นเขียนแทนคำพูดคืออะไร และการอ่านก็จะเริ่มขึ้น เป็นการเริ่มอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่านอาจจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นจะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น

2. Prediction เป็นการคาดคะเนคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องไหม เป็นการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อ่าน

4. Correction เป็นการแก้ไข หรือปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านในถูกต้องนั่นเอง

5. Termination เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อใดทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว หรืออาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่อ่านแล้ว มิฉะนั้น ก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ เป็นต้น

จากกระบวนการอ่านดังกล่าวจะพบว่าในการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่เพียงแต่สอนให้รู้เรื่องเข้าใจเรื่องราวสิ่งที่ยังอ่านตามตัวอักษรเท่านั้น ควรให้รู้เรื่องได้ก่อนอย่างมีเหตุผล ในการวิเคราะห์ และสามารถประเมินลงความเห็นและตัดสินใจคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้ด้วย

นอกจากนั้น กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 68) ได้กล่าวถึงหลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่ 2 นั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบ
กันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน กับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้เกิดความรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการคุมโครงสร้างไวยากรณ์
ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจ เบื่อหน่ายที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีทึ่มความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วย
โครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดียิ่งขึ้นคือ สิ่งที่จะนำไปอ่าน
ต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลัง ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ครูเริ่มเรียนภาษาที่ 2 ควรหลีกเลี่ยง Materials ที่ใช้ภาษาเป็น
พิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี (Literature Materials) ที่จะให้เด็ก
อ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือก
Materials ในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียน

5. การอ่านจะช่วยให้เขาเข้าใจภาษาที่เราได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อนสำหรับ
Young Learners นั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอนสำหรับทุกคน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน
เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูด
เรื่องนั้น ๆ ก่อน จึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษาที่ 2 นั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ
มุ่งหมายความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน มุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิด
ความเข้าใจเท่านั้น

6. ทฤษฎี Schema กับการสอนอ่าน

คานท์ (Silberstein. 1987 : 31 ; citing Kant. 1781) ได้กล่าวไว้ว่า
ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารความคิดหรือข้อมูลใด ๆ ก็ตาม จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูล
เหล่านั้นเข้ากับสิ่งใดที่ตัวเขาเองมีความรู้หรือจัดอยู่แล้ว คำกล่าวนี้มีความเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ ได้มีงานวิจัยที่ชี้ชัดว่า ทฤษฎี Schema ได้แสดงให้เห็นว่าคำกล่าวของ คานท์ นั้นให้
ความสำคัญกับความรู้เดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ
การอ่าน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการเริ่มจากการรับข่าวสารจากสิ่งต่าง ๆ

การแปลความหรือหาสิ่งท้อาน การทดสอบ การพบทวน หรือการย้ำ การหาสิ่งที่หายไปแล้ว ในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านจะมีความชำนาญในการอ่านหรือไม่ก็ตาม จะมีได้ใช้ตัวแนะ (Clues) ทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในข้อความนั้นในการ เคาความหมายของข้อความท้อาน แต่ผู้อ่านจะเลือกเอาข่าวสารบางชนิดในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่าน จึงสามารถเข้าใจเรื่องนั้นได้เกี่ยวกับความรู้เดิมของผู้อ่านนั้น โคดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวว่ความรู้เดิมเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนอ่าน ทั้งระมิตระวังเพราะความรู้เดิมจะทำให้หนักเร็ยมีความสามารถจะเข้าใจสิ่งท้อานได้ อย่างมีผลและเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างที่ซับซ้อนได้ดีกว่าหากพิจารณาตามทฤษฎีโลกทัศน์ (Schema) จะพบว่า ข้อความท้อานกันโดยทั่วไปนั้นให้เห็นเพียงคำอธิบายเพียงในส่วนที่ผู้อ่านจะสามารถแปลความหมายของข้อความได้จากสิ่งที่เขามืออยู่แล้ว ซึ่งสิ่งท้อานรู้อยู่แล้วนั้น บารทเลตต์ และคนอื่น ๆ (Bartlett and others. 1932) ได้ให้ความหมาย คือความรู้ดั้งเดิมของผู้อ่าน และโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่านนี้เรียกว่า "Schemata"

คาร์เรล และไอส์เตอร์ ไฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 560) แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเชิงสาขก ไวยาทร นิทาน วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สักรว่ลักษณะโครงสร้างของการเขียน และรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะท้อานจะชวยอย่างมากในด้านความเข้าใจ และความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของขอเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิทานเรื่องสั้น ก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างขอเขียนทั้งหมด โครงสร้างของขอเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่ายและเป็นที่คุ้นเคยกันมากจนอาจจะนับว่เป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะโครงสร้างขอเขียนประเภทนี้มักจะไม่ค่อยมีวัฒนธรรม ของแต่ละชาติไปแทรกซ้อนไ้มากเหมือนกับลักษณะการเขียนประเภทอื่น ๆ ผู้อ่านส่วนมาก มักจะมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างขอเขียนที่เป็นการเล่าเรื่อง (Narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือการที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธุรกิจ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น จะช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้ จะรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ตามเนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความยากหรือปัญหาของการสอนอ่านนั้น อยู่ที่ความหมายตามโลกทัศน์ของผู้อ่าน ไม่ตรงตามความหมายของผู้เขียนที่กองการจะสื่อ (Carrell. 1983 : 84) ปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้อ่านประสบปัญหาในการหาโลกทัศน์ที่เหมาะสมในการตีความ เพื่อให้ถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

จากแนวทฤษฎี Schema พอจะสรุปได้ว่าในการอ่าน ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. ความรู้ทางภาษา
2. ประสบการณ์ความรู้ทั่วไป ซึ่งรวมถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาของผู้อ่าน
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง หรือข้อเขียนนั้น ๆ
4. โครงสร้างของข้อเขียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เร้าเห็นหรือทราบมาและยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย (ศรีวิทย์ สุวรรณภักดี. 2522 : 157) ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดความหมายก็จะผิดไปหรืออาจจะไม่มี ความหมายเลยก็ได้ สำหรับความหมายของการเขียนนั้น ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

ฟิโนคเชียโร (Finocchiaro. 1958 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ ออกมาด้วยตัวอักษร เหล่านั้น

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด และยิ่งไคยว่า ในขณะที่ทำการเขียนนักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

โอลิวา (Oleva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้คิดใน การที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่นซึ่งทุกภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

แมคคริมอน (McCrison. 1976 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่แท้จริงจะต้องเป็นสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ในผู้อ่านเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน จากที่ได้อภิปรายทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า การเขียนคือ การเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษร ซึ่งจะต้องเลือกความคิด คำ ประโยคที่มีจุดหมายมาจัดประสบการณ์อย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกของตามหลักภาษาและความนิยมและสามารถสื่อสารได้

2. ความสามารถในการเขียน

การเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษาคำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่แทนภาษาพูด ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษา ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (Oleva. 1969 : 5)

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้แบบฟอร์มของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

แวลเลทท์ (Valette. 1977 : 217) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนเป็นความสามารถในการใช้ คำศัพท์ การสะกดคำ และไวยากรณ์ โดยการเขียนอย่างเชี่ยวชาญในค่านิยมของภาษา

อาราพอฟ (Arapoff. 1975 : 233 - 237) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถในการจัดรวบรวมความคิดต่าง ๆ ให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวย เช่นเดียวกับเบรท์

(Burt. 1975 : 292) ซึ่งกล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนแสดงให้เห็นถึงการจัดระเบียบความคิด ออกมาในรูปประโยคได้อย่างเหมาะสม

แพตตี (Patty. 1985 : 182 - 226) กล่าวว่าความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ผ่านการเชื่อมโยง จินตภาพและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

กล่าวโดยสรุป จะเห็นว่า ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

3. องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะ หรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส
5. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

ในทำนองเดียวกัน ฮีตัน (Heaton. 1975 : 138) ได้ทำการวิเคราะห์และจัดองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเขียนไว้ ดังนี้ คือ

Grammatical Skills : ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ของภาษาได้ถูกต้อง

Stylistical Skills : ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคและใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม

Mechanical Skills : ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และ
การใช้อักษรตัวพิมพ์หรือตัวเขียนใหญ่

Judgement Skills : ความสามารถในการที่จะเขียนได้ตามความคิดและลำดับ
ความคิดนั้น ๆ อย่างสมเหตุสมผล

นอกจากนี้ นพ.เหลือ กฤษกร (2500 : 79 - 80) ยังได้ให้ข้อคิดเห็นไว้อย่างน่าสนใจ
ว่า การเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนมากกว่าการอ่าน ดังนั้นการเขียนเพื่อที่จะให้สื่อความหมายได้และ
ถูกต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ คือ

1. ความสามารถเขียนตัวอักษรได้ถูกต้อง เขียนใหญ่อ่านอ่านได้ชัดว่าเป็นตัวอักษรใด
2. สามารถประสมตัวอักษร เป็นถ้อยคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
3. วิชาเขียนภาษาเป็นวิธี เป็นกระบวนทาง ๆ ตามความนิยมของภาษานั้น
4. ต้องมีความนึกคิดที่เขียนออกมาได้
5. ต้องรู้จักเรียงเรียงลำดับความคิดนั้น ๆ ให้ผู้อ่านจับความได้สะดวก
6. ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำสำนวนที่แจ่มชัด

จากข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของนักการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียน ดังกล่าว
สรุปได้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญในอันที่จะทำให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้
อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการเขียน การสะกดคำ การใช้
เครื่องหมายวรรคตอน ความรู้เรื่องคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาได้อย่าง
ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการจัดลำดับความคิด การเรียงเรียงเนื้อหาให้
สอดคล้องและต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้

4. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิชัย สุวรรณภักดิ์. 2522 : 157)
เพราะผู้เรียนต้องใจทักษะนี้เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อ่านโดยทางตัวอักษร
2. จัดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนมาหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อ่านทราบโดยการเขียน เช่น เขียนคำตอบเป็นประโยคและ
เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้เรียน

ทักษะการเขียนนั้น เป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างและกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอนและลีลาในการเขียน ดังนั้น ในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เรียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น (Rivers. 1978 : 245 - 255) คือ

1. Copying เป็นการลอกแบบโดยครูเขียนข้อความบนกระดานให้นักเรียนคัดลอกออกมาหรือให้ลอกจากหนังสือก็ได้เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับประโยค คำหนังสือ โครงสร้างของประโยค การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน หลังจากให้นักเรียนคัดลอกข้อความแล้วจะให้นักเรียนหัดเขียนตามคำบอก (Dictation) ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วและแสดงถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วย

2. Reproduction นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องทอาน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยก็ได้

3. Recombination นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเรียนมาทั้งจากการฟังและการอ่านหรือประโยคที่เคยคัดลอก เคยจำมาแล้วนั้นเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้นในคำรูปแบบของโครงสร้างทาง ๆ นำมาเปลี่ยนแปลงบางคำและนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องซึ่งนักเรียนรู้จักการใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. Guided Writing นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย ในขั้นนี้นักเรียนควรจะสามารถข้อความได้ ทำ Dicto-Comp ได้ แต่ครูยังต้องควบคุม ให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนนักเรียนที่ชอบแปลจากภาษาของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศ

5. Composition นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำเค้าโครงเรื่องเองและเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

นอกจากนี้โอบเดอริน (Aboderin. 1986 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. Controlled Writing
2. Guided Writing
3. Free Writing

A. Controlled Writing การเขียนที่มีการควบคุม ได้แก่ การเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1. Copying การคัดลอกเป็นกิจกรรมที่ของการฝึกการเขียนให้เด็กอย่างง่าย ๆ ที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้คุ้นเคยกับศัพท์ รูปแบบของประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นประโยค หรือการเขียนด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ เป็นต้น

2. Gap Filling การเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกการเขียนที่นักเรียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก (Copy) วิธี Gap Filling นี้ อาจจะทำในลักษณะดังนี้คือ ครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนอ่าน 2 - 3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งในข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้นักเรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมในข้อความนั้นให้สมบูรณ์

3. Controlled - Composition Frame การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่าง ๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นประโยคเป็นข้อความนั่นเอง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ไท่ประธานหลาย ๆ ตัว กริยาหลาย ๆ ตัว เป็นต้น นักเรียนจะต้องเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกพันเป็นประโยคเป็นข้อความเองตามความเหมาะสม

4. Writing Down เป็นการฝึกเขียนที่ใช้ทักษะการฟังเป็นการเริ่มกิจกรรมวิธีการคือครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 2 - 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความนั้น ๆ ใหม่ข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุดเท่าที่จะทำได้หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้วเขียนข้อความนั้นจากเทป

5. Picture Writing การเขียนโดยใช้รูปภาพ ครูอาจจะหารูปภาพหรือการตูนต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องน่าสนใจสอนนักเรียน วิธีการคือ ครูจะนำเอาภาพเหล่านั้นเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน นักเรียนต้องพยายามผูกให้เป็นเรื่องตามความคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง

ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง ครูเป็นเพียงคอยช่วยเหลือเท่านั้น เมื่อนักเรียนได้ความคิดและคำศัพท์ประโยคต่าง ๆ เป็นพื้นฐานแล้วครูให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

6. Sentence Combining การรวมประโยคเข้าด้วยกัน เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะปูพื้นฐานความสามารถทางการเขียนไคดี โดยการให้ผู้เขียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น

The boy is in the shop.

He is buying some shirts.

รวมประโยคเป็น The boy in the shop is buying some shirts.

B. Guided Composition การเขียนแบบชี้แนะ เป็นการเขียนที่ผู้เรียนต้องแสดงความสามารถ และแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้ว่าโครงสร้างและจุดสำคัญ ๆ ให้เท่านั้น ก่อนลงมือเขียน ผู้เรียนอาจจะอภิปรายร่วมกันในหัวข้อนั้น ๆ ก่อนแล้วจึงเขียน โดยเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ตนต้องการแสดงออก

C. Free Composition การเขียนแบบอิสระ เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถ ในระดับมัธยมศึกษา การจะทำให้นักเรียนเขียนไคดีถึงขั้นนี้เป็นเรื่องที่ทำไคยาก การเขียนแบบอิสระนั้นผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนเอง และมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ อย่าง เข้ามารวมผสมผสานกัน

แม็กจี และริชเกิลส์ (Mcgee and Richgels. 1985 : 743)

ได้กล่าวถึงการนำ TLS ไปใช้ในการสอนเขียนนั้น ก่อนสอนโครงสร้างข้อเขียน ครูควรจะสอนสังกัทั่วไปของโครงสร้าง และบอกความแตกต่างของโครงสร้างข้อเขียน เมื่อนักเรียนเข้าใจสังกันี้แล้ว วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้นักเรียนจำโครงสร้างที่ผู้เขียนเขียนได้ ก็โดยการให้นักเรียนเป็นผู้เขียนเอง

เพียร์ซัน และแคมเพอเรล (Person and Camperell. 1981 : 27)

ไต่เบงลักษณะของโครงสร้าง ข้อเขียนออกไป 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. โครงสร้างจุลภาค (Micro - Structure) หมายถึง โครงสร้างของข้อเขียน ที่เป็นองค์ประกอบทั้งหมด รวมความคิดของผู้เขียนอยู่ในรูปของประพจน์ (Proposition of Discourse) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหลาย ๆ ประโยค

ในการทำ TLS ไปใช้ในการสอนเขียนนั้น แม็กจี และริชเกิลส์ (Mcgee and Richgels. 1985 . 743) กลาวว่าก่อนสอนโครงสร้างข้อเขียนครูควร จะสอนสิ่งทั่วไปของโครงสร้างและ บอกความแตกต่างของโครงสร้างข้อเขียน เมื่อนักเรียนเข้าใจสิ่งกันแล้วศัพท์สุดท้ายจะทำให้ให้นักเรียน จำโครงสร้างที่เขียนเขียนได้ ก็โดยการให้นักเรียนเป็นผู้เขียนเอง

TLS ที่ใช้กันทั่วไปในนิตยสาร การโฆษณา และแบบเรียนมีอยู่ 4 ชนิด คือ

1. การเปรียบเทียบ (Comparison)

การเปรียบเทียบ คือการชี้ให้เห็นความเหมือนกันหรือต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อ หรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความสำคัญของเรื่องมาจัดหรือเรียบเรียงในลักษณะของการเปรียบเทียบ หรือขัดแย้งกันในแง่รูปการ ความคิดเห็นหรือลักษณะการ เปรียบเทียบที่มีรูปแบบใหม่ ๆ อยู่ 3 รูปแบบคือ

1.1 การเทียบแทน (Analogy) การเทียบแทนนี้ตามปกติจะอยู่ในรูปของไวยากรณ์

"as...as you are"

1.2 การให้ตัวเลือก (Alternative) ตัวเลือกหรือทางเลือกนั้นจะถูกเน้นหนักเท่า ๆ กัน แต่เป็นไปในทางตรงกันข้าม

1.3 การลงความเห็นเอนเอียง (Adversative) คือการเสนอความเห็นขัดแย้งหรือตรงข้าม แลผู้เขียนจะแสดงความเอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งอย่างชัดเจนหรือแฝงไว้เป็นนัย ๆ

2. การตอบสนอง (Response)

การตอบสนองจะมี 3 ส่วน คือส่วนที่เป็นกรกระทำและส่วนที่เป็นกรตอบสนอง การกระทำนั้น ๆ ซึ่งทำให้ใจความสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเช่นกัน การตอบสนองมี 3 รูปแบบ คือ

2.1 การกล่าวถึงและการตอบรับ (Address and reply)

2.2 คำถามและคำตอบ (Question and Answer)

2.3 ปัญหาและการแก้ไข (Problem and Solution)

3. ความเป็นเหตุและผล (Covariance)

ความเป็นเหตุและผลนี้แสดงความสัมพันธ์ของเรื่องตัวอย่าง เช่น เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น เพราะเป็นผลมาจากเหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่ง ใจความสำคัญแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นเหตุและส่วนที่เป็นผล TLS ชนิดนี้ที่สำคัญ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนและผลที่ตามมา (Before and as a Result) หรือเหตุ-ผล (Cause-Effect)

4. การพรรณนา (Description)

การพรรณนา คือการบรรยายคุณสมบัติ นั่นคือ การเรียบเรียงหรือการจัด ใจความสำคัญเป็นหัวเรื่อง (Topic) และคุณสมบัติของหัวเรื่องนั้น ๆ การพรรณนามีรูปแบบที่สำคัญ 2 ชนิด คือ

4.1 รายการ (List) คือรายการของคุณสมบัติ (Attributes) ลักษณะ คำอธิบาย หรือเครื่องแวกล้อม

4.2 กลุ่มรายการ (Collection) คือรายการที่แสดงให้เห็นว่าแนวคิด หรือเหตุการณ์นั้น ๆ มีความสัมพันธ์กันตามลำดับ ซึ่งความสัมพันธ์นี้รวมเป็นกลุ่มรายการ โดยยึดหลักต่อไปนี้

4.2.1 เรียงตามลำดับเวลา (Time Order)

4.2.2 เรียงตามลำดับระยะทาง (Space Order)

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

ในการเรียนการสอนภาษาที่ค้ำนั้นควร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษารวมกัน เพื่อให้เกิดความรู้ทางภาษามากยิ่งขึ้น นักการศึกษาหลายท่านพบว่า ทักษะอ่านและเขียน เป็นทักษะที่ส่งเสริมกันเป็นอย่างดี ถ้านักเรียนมีความสามารถในทักษะอ่านดี ทักษะการเขียนของนักเรียนจะดีขึ้นไปด้วย ซึ่งจากงานวิจัยต่าง ๆ จะพบว่า การอ่านกับการเขียนมีความสัมพันธ์กัน เช่น

เฮย์ (Heys. 1962 : 320 - 322) พบว่าในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มผู้เรียน ที่ครูใช้วิธีสอนเขียน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่านมาก ๆ แล้วจึงไปสู่การเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เขียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้นักเขียนบ่อย ๆ อย่างเดียวเขาสรุปผลวิจัยว่า การอ่านมาก ๆ ส่งผลทำให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้น

ในปี 1971 คาลฮูน (Calhoun. 1972 : 1917 - 1972) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การอ่านอย่างวิเคราะห์หิวจาร์มเป็นพื้นฐานโดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนด้วย การให้อ่านและวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียนและมีการอภิปรายกันถึงเทคนิคการเขียน แล้วจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียนของตนเอง โดยทำการทดลองกับนักศึกษาปี 1 แห่ง Eastern Nazavene College พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าวสามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์ด้วยวิธีการแบบนี้

ในปี 1976 โทมัส (Thomas. 1976 : 6320-A) ได้ศึกษาถึงขอบเขตของความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านและสัมฤทธิ์ผลของการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็งถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน การศึกษานี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเซาท์คาโรไลนา จำนวน 505 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่าน มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลของการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าสัมฤทธิ์ผลในการเขียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญและผลสัมฤทธิ์ของการเขียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนของการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี 1986 จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

ในปี 2519 กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน

200 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ที่ระคนัยสำคัญ .01

ในปี 2522 อูโร แดลม (2522 : 1) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-5 แห่ง พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลจากการทดลอง ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ สรุปได้ว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านก็ จะมีความสามารถในการเขียนควบ เพราะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริม ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่าน เป็นพื้นฐานที่ดียิ่งของการเขียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters หรือ CLE) ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอน ภาษาหลายคน อาทิเช่น ไบรอัน เกรย์ คร. ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และเนี่ย คอร์ จากประเทศ ออสเตรเลีย

เมื่อต้นปี ค.ศ. 1950 ได้เริ่มมีการทดลองวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาว ออสเตรเลีย เป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนย่านชานเมือง แอลิซ สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์เทิร์น เทริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย

กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค ได้ริเริ่มโครงการ เทรเกอร์ พาร์คขึ้น เนื่องจากพบว่า การจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ ประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และยังไม่สามารถ แก้ไขปัญหาทางภาษาของนักเรียนในโรงเรียนนี้ให้เป็นที่น่าพอใจได้

สาเหตุของปัญหาดังกล่าว สืบเนื่องมาจากนักเรียนประมาณ 90% ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมืองซึ่งอาศัยอยู่ตามค่ายพักแรม และตามบริเวณชุมชน ที่มีภาวะทางเศรษฐกิจที่แร้นแค้น ขาดทุน โดยเฉพาอย่างยิ่งด้านประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษร เนื่องจากเนื้อหาบริบท (Context) ที่จัดไว้ในหนังสือเรียนที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนนั้นยังไม่เพียงพอ สำหรับการพัฒนาการอ่าน การเขียน และการสื่อสารซึ่งนักเรียนเหล่านั้นยังต้องการโปรแกรมทางภาษาที่จะช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนและในชุมชนของตน

ครูสอนภาษาในโรงเรียน เทรเกอร์ พาร์ค ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนอย่างละเอียด ซึ่งจากการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวได้กระทำกันหลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การวิเคราะห์พฤติกรรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ตลอดจนศึกษากระบวนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนรวมทั้งศึกษาปัญหาทางการอ่านของนักเรียนด้วย จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เอง ทำให้กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษเหล่านั้นตกลงใจจัดวางเป้าหมายและสร้างโครงการทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติขึ้น พร้อมทั้งได้เทคนิคและรูปแบบของวิธีการสอนภาษาอย่างสมบูรณ์ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ผลของการทดลองการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของโครงการเตรเกอร์ พาร์ค ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดียิ่ง นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากนั้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับประเทศไทย ได้มีการทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียนประณสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 โดย คร. ริชาร์ด วอร์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน คร. เบรนต์ัน

มาร์แชลล์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของ บริสเบน คอลเลจ ออฟ แอดวานซ์ เอ็ดดูเคชัน (Brisbane College Advanced of Education) ประเทศออสเตรเลีย และ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าว และได้รับการสนับสนุนจาก ศจ.ดร. อารี สัมพันธ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลการทดลองสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ภายในระยะเวลาเพียง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) หนังสือที่เลือกมาใช้ในการทดลองคือ "A little Red Hen" ผลที่พบปรากฏว่ามีระดับค่อนข้างยากสำหรับเด็กเริ่มเรียน นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นโคจ๊ก แม่จะผ่านการเรียนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม เด็กยังสามารถจำคำศัพท์และคำพูด บทสนทนา จากหนังสือได้ การทดลองและวิจัยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้งวิชาภาษาอังกฤษ ยังคงดำเนินต่อมาโดยการใช้นักเรียนประเภทต่าง ๆ ผลของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้เริ่มการประชุมปฏิบัติการหนังสือวิชาภาษาไทย สำหรับใช้สอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาใช้ทดลองสอนวิชาภาษาไทย ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ผลของการทดลองการสอนปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่อง ที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกชั้นตอน

ผลการทดลองดังกล่าวทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดร. ริชาร์ด วอร์คเกอร์ จึงเสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทยกับทางโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้ทำเป็นโครงการนำร่อง นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่านและสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่ม

แนวประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพที่สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531)

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 หลังจากที่ได้ประเมินผลโครงการนำร่อง การพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้ว มูลนิธิโรตารี ของโรตารีสากล ได้อนุมัติเงินทุน สนับสนุนโครงการการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ พ.ศ. 2531 - 2535 เป็นเงิน งบประมาณ 16 ล้านบาท แก่ประเทศไทย

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มศว. ประสานมิตร จึงเริ่มดำเนินการพัฒนาการอ่านตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา เริ่มต้นดำเนินการอบรมบุคลากรหลักอันได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา สำนักงาน ประถมศึกษา ศึกษาพิเศษระดับจังหวัดและอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ นุรีรัมย์ และชัยภูมิ จำนวน 100 ห้องเรียน และดำเนินการนิเทศติดตามผลการสอนในลักษณะงานวิจัยและพัฒนาเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2531

2. หลักการและทฤษฎี

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้แนวทฤษฎี ในการสอนภาษาจากหลายทฤษฎี ดังนี้

2.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The Communicative Approach)

แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์ เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

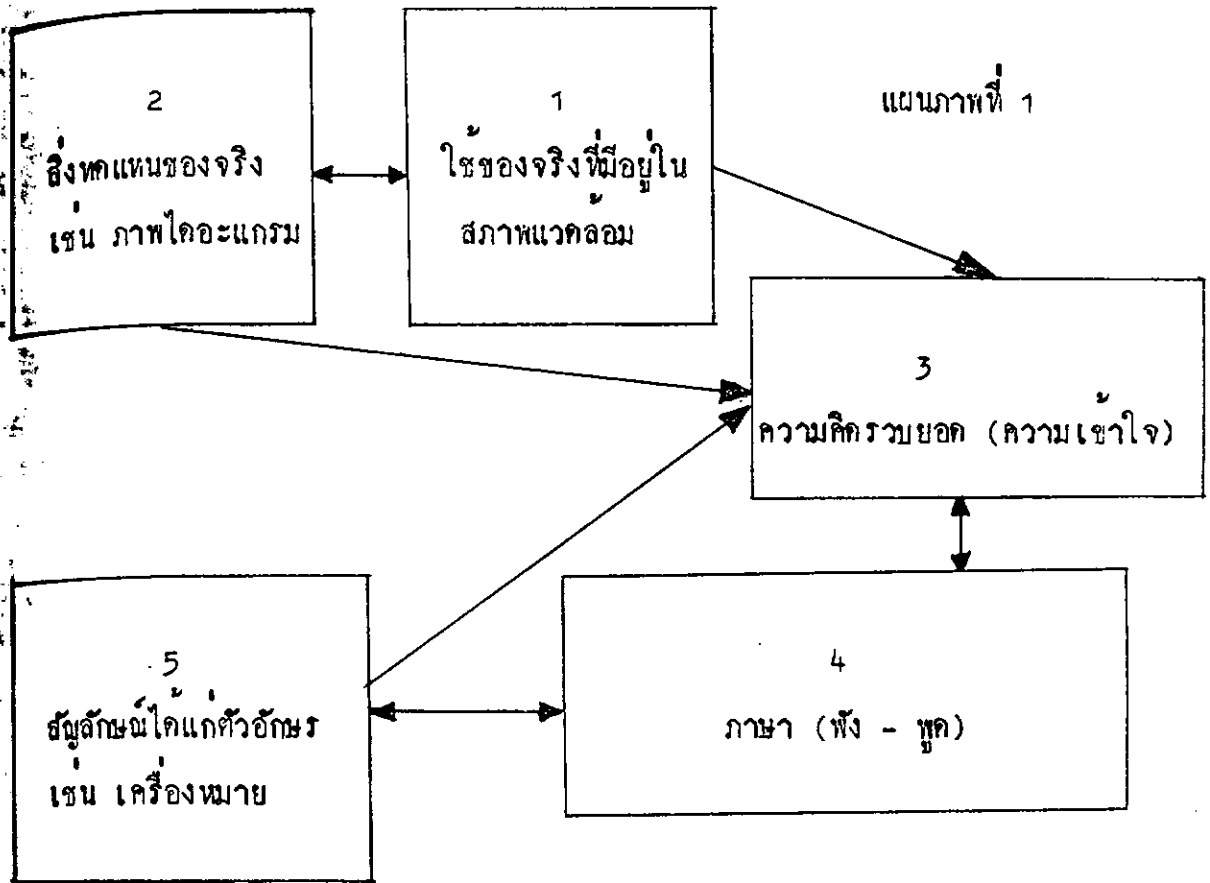
กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก อยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลอง การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ

เป็นไปอย่าง เป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควร เน้นวิธีทางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ตามหลักการไวยากรณ์ในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใค้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำและไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้การเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้มีปฏิบัติการไวยากรณ์ใค้อย่าง เป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการไวยากรณ์ที่ถูกตองแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อยเพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง - พูด ร่วมกัน

2.2 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach)

ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายไว้ ถ้าผู้สอนเข้าใจกระบวนการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกตองและเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกตองซึ่งอาจจึคล้ายกับการสอนไคคังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา

การใช้วัตถุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมทั้งไดอะแกรมหัวข้อที่ 1 เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยพบและเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจ และได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามถ้าเรานำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็นคงเป็นไปได้อย่างยาก ดังนั้น การใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ ไดอะแกรม ก็อาจจะช่วยผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นอย่างดี (ทั้งไดอะแกรมหัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ทั้งไดอะแกรมหัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้น เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เขาพูดกันว่าอย่างไร การพัฒนา

การฟัง การพูด ก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่เขาใจได้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น
ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมายตามที่เคยฟัง เคยพูดมาก่อน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด
ก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้จะเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจที่ถูกต้อง ตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์ทั่วโลก

2.3 ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา
(Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

ตามคำจำกัดความของการอ่านตามทฤษฎีดังกล่าวนั้น การอ่านคือการสร้างความ
ความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Smith. 1971, 1976 ;
Goodman. 1973) ดังกล่าว เพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปโดยธรรมชาติ
ได้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีใจมอง การอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจ
สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้ การถ่ายโยง
ความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ
ประสบการณ์เดิม และการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้

ควยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า วิธีการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ
โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาซึ่ง ไบรอัน เกรย์
ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ ประจำปี ค.ศ.
1987 ณ ประเทศออสเตรเลียว่า "แน่นอนที่สุดพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษา
อันสมเหตุสมผลและจะประสบความสำเร็จได้นั้น คือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนโดยกระบวนการ
การเรียนรู้ธรรมชาติ ที่เด็กเคยรู้จักคุ้นเคยมาแล้วเป็นอย่างดี"

การจัดชั้นตอนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา จะจัดให้การอ่าน
เป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด
และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการ
สื่อสาร นักเรียนจะใช้บริบททางภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายและพัฒนา
ปัจจัยป้อนเข้านั้นโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน
ได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัว จนเกิด
ความชำนาญในการใช้ภาษาจนถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษานี้จึงเน้นการสอนความหมายรวมยอดของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อย
ของภาษา อันได้แก่ รูปพยางค์ สระ ตัวสะกด และไวยากรณ์

หลักการสอนอ่านและเขียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษานี้มีดังนี้

1. เด็กจะอ่าน เขียนและประสบความสำเร็จถ้าเขาได้อ่านและเขียนอย่างมี
จุดมุ่งหมายและมีประโยชน์
 2. เด็กที่เริ่มเรียนควรจะต้องเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทั้งหมดเสียก่อน แล้วจึง
เรียนรู้ส่วนย่อยของภาษา อันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเรื่อง
 3. เนื้อเรื่องที่สอนจะต้องเป็นเรื่องที่เร้าใจ เพื่อให้เด็กได้ฝึกการใช้ภาษา
อย่างเป็นธรรมชาติ และควรจัดบรรยากาศในห้อง เรียนให้ทลายความสามารถของเด็ก
ในการฝึกใช้ภาษา
 4. ควรช่วยให้เด็กได้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ควรให้เด็กฝึกแก้ปัญหา
ด้วยตนเอง
 5. เมื่อนักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองแล้ว เขาจะสามารถพัฒนา
การเรียนรู้ได้จากวัสดุอุปกรณ์ที่เขาผลิตขึ้น
 6. ความแม่นยำในเนื้อหาและประสบการณ์จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้เป็น
ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนไปพร้อม ๆ กัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2530 : 1)
- จากหลักการในการสอนอ่านและเขียนที่ได้กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า วิธีการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียนได้
อย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนตั้งแต่เริ่มทั้ง อ่าน พูด
เขียน จนถึงขั้นตรวจผลงานของตนเอง

3. การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

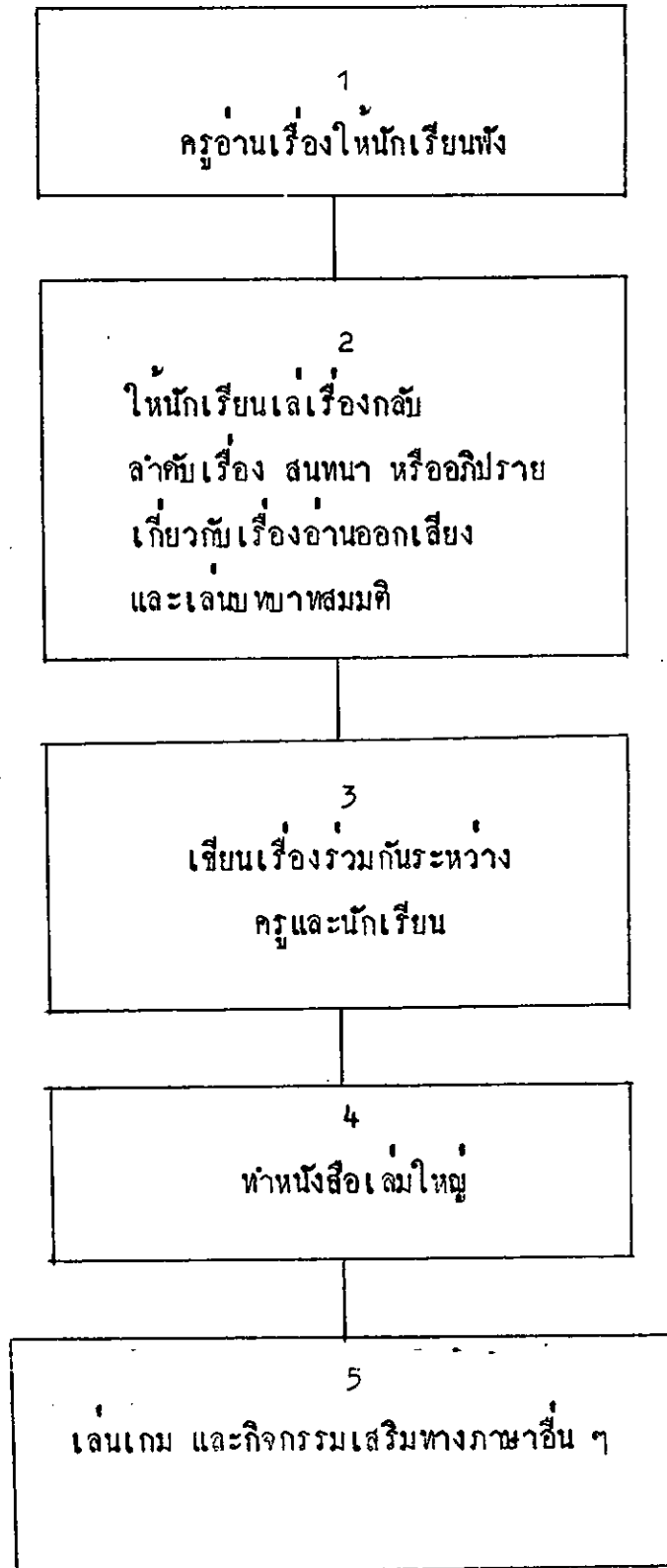
เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การให้ปัจจัยป้อนเข้าซึ่งหมายถึง การจัดบทเรียนซึ่งบรรจุเนื้อหาซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษาที่ได้ศึกษาไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงจำเป็นต้องยึดบทเรียนที่จัดเฉพาะประสบการณ์ภาษาที่ผู้เรียนควรได้รับจากความหลากหลายของบริบททางภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากหน้าที่ของภาษา (Function) ที่ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในบริบทต่าง ๆ เป็นสำคัญตามระดับวัยและความสนใจ นอกจากนี้การจัดบทเรียนจะต้องจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่วไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

4. ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาขึ้น โดยมีหลักการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น ฟัง พูด และเขียน แต่ยังคงเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิมและการระลึกเรื่องทีอ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สามารถจับใจความสำคัญ คือความ แปลความ และขยายความเรื่องทีอ่านได้

ขั้นตอนการสอนดังกล่าว แบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน ดัง
โคอะแกรม ต่อไปนี้

ขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎี การเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัยและสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนอาจเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การให้เวลาแก่ผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทางภาษามาก ๆ (Engaged Time) ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มาก

ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์อาจแบ่งออกได้ 5 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองฝึกลองดูกับสิ่งที่เรียนรู้ ความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนรู้อยังมีน้อย
2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนจะเพิ่มความถูกต้องได้มากขึ้น
3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้จะสืบเนื่องมาจากความคล่องตัวในเนื้อหาอันเนื่องมาจากการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนในขั้นที่ 2 ความคงทนของความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานและไม่ลืม เนื่องมาจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียน จากทการปฏิบัติและมีประสบการณ์ในการลองดูทดลองฝึกมาหลายครั้ง
4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมา และสามารถนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของตน
5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้มาก็คัดแปลงหรือปรับใช้ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะมีโอกาส

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ และจากกิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

5. จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จุดมุ่งหมายทั่วไป

ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะ

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้
4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนได้จากหน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูดและเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่น่าสนใจได้
6. บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของ เครื่องหมายวรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทาง กายและอารมณ์หรือทางวาจาและสีหน้าท่าทาง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบ เรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

6. แนวทางการประเมินผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมการเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากฟังครูจบแล้ว (Recall)
2. การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติ และการวาดภาพประกอบเรื่อง (Communication)

3. การบอกค่า คับ ก่อน-หลังของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่อง

ในชั้นที่ 3 (Ordering)

4. การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกมส์)

5. การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกมส์)

6. การสะกดคำและแต่งประโยค (ระยะหลังการเรียนด้วยวิธี CLE)

7. ความร่วมมือของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำหนังสือ

ไปศึกษาด้วยตนเอง เมื่อมีเวลาว่าง)

8. ความร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบ

ประชาธิปไตย

วิธีประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนทั้ง 8 ประการ

ข้างตน

7. ประโยชน์ของการสนทนาแบบมุ่งประสงค์ทางภาษา

1. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกชั้นตอน

เช่น การฟังนิทาน การเล่นเกมสัทสนมคติ การวาดภาพ การเล่นเกมส์

2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้น

ความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอดของภาษา ก่อนจะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์

ในลักษณะบูรณาการ เช่น ในกรชั้นตอน 1 - 2 และ 3 เป็นต้น

3. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการ

ทั้งแต่ชั้นตอนที่ 1 ถึงชั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่าง ๆ เน้นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเป็นหลัก

เช่น การซักถาม การโต้ตอบ การเล่าเรื่องกลับ การเขียนเรื่องร่วมกัน การเล่นเกมส์

บัตริคำต่าง ๆ

4. ผู้เรียนจะมีโอกาสได้คุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสม

กับการรับรู้ของมนุษย์อันประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความสนใจการใช้

ประสงค์เพิ่มเติม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ กระบวนการอ่านดังกล่าวจะจัดไว้ในชั้นตอนทั้ง

5 ชั้น อย่างสอดคล้องกัน

5. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น และได้ฝึกการใช้ประชาธิปไตย การวางแผน การยอมรับฟังความคิดเห็นและความรับผิดชอบในหน้าที่การงานในชั้นที่ 3, 4 และ 5

6. วิธีการสอนแบบมุ่งประสงค์การเรียนรู้ในทฤษฎีมนุษยนิยม โดยถือศักยภาพของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะตนและ เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (ความเป็น นักแสดง การวาดภาพ ศิลปิน) เป็นต้น

8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในแต่ละขั้นตอนของการสอนนี้ ได้คัดเลือกเพื่อให้สอดคล้องกับการสอนภาษา สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีวิชาชีพ จากหลักการสอนแบบมุ่งประสงค์การเรียนรู้ มีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ในขั้นตอนนี้ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง ครูจำเป็นต้องแสดงท่าทางประกอบ หรือแสดงรูปภาพ เพื่อเป็นการสื่อความหมาย หรืออธิบายด้วยคำพูดง่าย ๆ

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนวนหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ในขั้นตอนนี้ ครูควรพยายามกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้พูด แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านไปแล้ว เมื่อนักเรียนเล่าเรื่องและลำดับเรื่องแล้ว ครูถามคำถามและ สนทนาเกี่ยวกับเรื่องอีกครั้ง เป็นการทบทวน

เมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้ว ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนเล่นบทบาทสมมติ จากเรื่อง ที่อ่าน และให้นักเรียนที่เหลืออ่านบรรยายเรื่องพร้อม ๆ กับครู นักเรียนผลัดกันอ่าน และแสดง จนกว่าครูเห็นว่านักเรียนจำเรื่องและจำข้อความสำคัญ ๆ ที่ต้องการนี้ได้แล้ว

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนเขียนเรื่อง ที่อ่าน ร่วมกันกับครู โดยครูทำหน้าที่เป็น ประνομ

ครูทวนความจำเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านแล้ว โดยการซักถามให้นักเรียนช่วยกัน
เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง ที่อ่านอีกครั้ง ครูบอกนักเรียนว่าต่อไปนี้จะช่วยกันเขียนเรื่อง ที่อ่านกัน
โดยก่อนการเขียนครูสอนให้นักเรียนรู้จักโครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure)
ที่นิยมใช้กันเป็นส่วนมาก 4 ชนิดคือ ชนิดบรรยาย (Listing) ชนิดเปรียบเทียบ (Comparison)
ชนิดปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution) และชนิดเหตุ-ผล (Cause-Effect) เพื่อให้
นักเรียนทราบรูปแบบของการเรียบเรียงใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง และนำมาใช้เพื่อ
การเขียนเรื่อง ที่อ่าน

ในขั้นตอนเขียนนี้ ครูคอยซักถามว่าจะเขียนข้อความอะไร ใช้รูปแบบการเขียน
แบบใด มีรายละเอียดอะไรต่อไป โดยครูจะเขียนประโยคไปพร้อมกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียน
เกิดความเคยชินในรูปแบบและการเขียนประโยคสมบูรณ์ ในครั้งต่อไป ครูลดบทบาทการช่วยเหลือ
ในการเขียนประโยคลง จนกระทั่งนักเรียนสามารถเขียนโดยตัวตนเอง

ในการเขียนข้อความแต่ละครั้ง เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนอ่านซ้ำ
อีกครั้ง เพื่อช่วยกันแก้ไขตรวจตราคำที่มีอยู่ไม่เหมาะสมและเพื่อค้ำยันนักเรียนอ่านได้จริง

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นตอนนี้ ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 6 - 7 คน และช่วยกันสร้าง
เรื่องของกลุ่ม ตามเรื่องที่ได้อ่านไว้แล้ว เป็นเล่ม โดยในขั้นแรก ๆ นักเรียนยังเขียนเองไม่ได้
หรือเขียนไม่ค่อยดีนัก ครูให้นักเรียนลอกประโยคจากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนที่ 3 ลงใน
กระดาษ แล้ววาดภาพประกอบในแต่ละตอน และระบายสี พร้อมทั้งทำปกให้สวยงาม แล้วช่วยกัน
อ่านเรื่องภายในกลุ่มของตน จากนั้นนักเรียนช่วยกันอ่านเรื่องจากหนังสือเล่มใหญ่ของตนให้
เพื่อนฟังหน้าชั้น ซึ่งนักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน การฟัง เพราะได้เห็นผลงานที่ตนได้
สร้างขึ้น

การทำหนังสือเล่มใหญ่มีอุปกรณ์ที่จำเป็น ดังนี้

กระดาษแผ่นใหญ่ ราคาไม่แพงนัก นำมาตัดให้พอดีกับขนาดที่ต้องการ
กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำมา

ทำปกได้

กาวหรือแปงเปียก

กรรไกร

กินสอสี สีเมจิก สีเขียน ฯลฯ (จะใช้ชนิดใดก็ได้)

ที่เขียนกระดาษ

มีดตัด กระดาษคุณภาพดี

กระดาษกาวหรือกระดาษเหนียว

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งสรุปได้เป็นขั้นตอนดังนี้

1. ตัดกระดาษเป็นหน้าเดี่ยว ๆ ตามขนาดที่ต้องการ เชื้อขยไว้สำหรับกรเย็บเข้าเล่ม
2. ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน เพื่อที่นักเรียนได้ออกแบบหนังสือตนเองอย่างเสรี ตามควรแก่การพิจารณาของนักเรียนและการแนะนำของครูตามความเหมาะสม
3. เมื่อนักเรียนเขียนหนังสือเรียบร้อยแล้ว ให้สะกูดตา ช่วยกันลงสีตกแต่งให้สวยงาม
4. นำมาเย็บเข้าเล่ม โดยใส่กระดาษที่เขียนเรื่องและทำภาพประกอบซึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้วไว้ใน
5. เมื่อเย็บเข้าปกเรียบร้อยแล้ว ใช้กระดาษกาวหุ้มสันปกให้เรียบร้อย
6. ถ้าต้องการให้หนังสือมีความคงทน อาจใช้พลาสติกชนิดบางได้ ปิดทับหน้ากระดาษที่เขียนในแต่ละหน้า

หมายเหตุ

ในการทำหนังสือควรใช้วัสดุอุปกรณ์ที่อาจหาได้ง่าย เท่าที่จะทำได้ และประหยัดที่สุด ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาและใช้เงินฟุ่มเฟือยมากนัก ทั้งนี้เพียงเพื่อให้ นักเรียนสนุกสนานในการทำงานร่วมกัน รู้จักแบ่งหน้าที่กันทำงาน และเห็นคุณค่าของงานที่ทำ เพื่อนำไปใช้เป็นแหล่งในการเรียนรู้เท่านั้น

ระยะหลัง ๆ เมื่อเด็กเรียนรู้ได้หลายหน่วยการเรียนรู้มาแล้ว พยายามเลี้ยง
การเขียนประโยคเดียวหรือภาพ ๆ เดียวในแต่ละหน้า ควรจะให้มีหลายประโยคต่อเนื่องกัน
ในแต่ละหน้าเพื่อให้คล้ายคลึงกันกับหนังสือที่ตีพิมพ์โดยทั่วไป โดยการสนับสนุนให้นักเรียนออกแบบ
รูปร่างลักษณะของหนังสือเองอีกด้วย

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ

ในขั้นตอนนี้ ครูจะให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งให้การเรียนรู้
เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้า การสะกดคำ การเขียนคำและประโยค พร้อมทั้งความหมายของคำ
และประโยคจากหนังสือ

เกมที่เล่นได้ง่าย ใช้วัสดุสิ้นเปลืองน้อยและมีประสิทธิภาพ คือ การจับบัตรคำ
เกมบัตรคำต่าง ๆ อาจจัดให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมดังนี้

1. หาบบัตรคำที่ถูกตองมาเทียบกับคำต่าง ๆ ที่ครูชี้ให้ในหนังสือเล่มใหญ่
2. ให้นักเรียนหาคำที่เริ่มต้นด้วยตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรที่เหมือนกัน
กับคำที่กำหนดให้

3. ให้นักเรียนหาคำมาเติมในประโยค โดยให้เลือกราคำหลาย ๆ คำ
จากกล่องเก็บบัตรคำ เพื่อให้ได้ประโยคที่ถูกตอง นักเรียนอาจอภิปรายและตัดสินใจร่วมกันว่า
จะใส่คำใดเป็นพิเศษได้อย่างมีความหมายหรือไม่ ทั้งนี้ครูอาจอนุญาตให้นักเรียนคิดคำที่อาจ
ไม่มีอยู่เดิมในกลุ่มบัตรคำก็ได้

4. ครูหรือนักเรียนคว่ำบัตรเหล่านั้นไว้ แล้วให้นักเรียนทายว่าประโยค
สมบูรณ์ทั้งหมดคืออะไร ถ้าใครพูดได้ เป็นประโยคที่มีความหมาย พอที่จะเข้าใจได้ก็จะได้
คะแนน 1 คะแนน ถ้าถูกตองสมบูรณ์จะได้ 2 คะแนน

5. ให้นักเรียนแต่งประโยคจากบัตรคำ โดยครูและนักเรียนจะสลับบัตรคำ
เหล่านั้นและให้นักเรียนผลัดกันเรียงประโยค คนละ 1 ประโยค อาจจะให้เรียงประโยค
มากกว่า 1 ประโยคก็ได้

กิจกรรมอื่น ๆ อาจนำมาแทรกได้ เช่น การฝึกแบบโคลง การเขียนตามคำบอก
หรือ การแต่งเรื่องใหม่จากเรื่องและรูปภาพเดิม ฯลฯ

การใช้กิจกรรมใดก็ตามที่แทรกเข้ามาในชั้นนี้ต้องพิจารณาเสียก่อนว่า เนื้อหา
ในกิจกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับ เนื้อหาที่เรียนอยู่หรือไม่

การใช้เกมทางภาษา สุโร พงษ์ทองเจริญ (2525 : 48) กล่าวว่า เกม
เป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจของนักเรียนได้มาก การเล่นเกมนั้นจะทำให้เด็กเรียนมุ่งทำ
กิจกรรมจนลืมว่าตนเองกำลังเรียนอยู่ และขณะเล่นเกมเด็กได้ใช้ภาษาไปด้วย ดังนั้น
เกมทางภาษาช่วยให้เด็กเรียนใช้ภาษาได้คล่องแคล่วขึ้น สอดคล้องกับ คอสมัน (พวงเพ็ญ
อินทรประวิติ. 2523 : 244 - 274 ; อ้างอิงมาจาก Dobson. 1970 : 9 - 17)
ได้เสนอความคิดเห็นว่า การนำเกมไปใช้สอนภาษาเป็นการฝึกการใช้ภาษาที่วิธีหนึ่ง
เพราะการเล่นเกมนำให้เด็กเรียน เรียนอย่างสนุกสนาน และเป็นการเล่นที่คลายอารมณ์ได้
เป็นอย่างมาก

ครุยส์แซงค์ (Criuckshank. 1977 : 28 - 32) ได้กล่าวถึงคุณค่าของ
เกมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้ว่า

1. ช่วยพัฒนาทักษะทางการเรียนของเด็กในวิชาต่าง ๆ
2. เป็นการย้ำซ้ำทวนวิชาที่เรียนไปแล้ว
3. เป็นการเพิ่มทักษะที่เด็กได้เล่นที่ละน้อยด้วยตัวของเขาเอง เพื่อสนองความ
ต้องการของเขาเอง
4. ช่วยส่งเสริมการสอนของครูในวิชาต่าง ๆ ให้น่าสนใจยิ่งขึ้นและช่วย
แก้ปัญหาการเรียนการสอนที่น่าเบื่อ นอกจากนี้เขายังได้เสนอแนะขั้นตอนในการออกแบบและ
ใช้เกมประกอบการเรียนการสอนดังนี้
 1. ขั้นตั้งจุดมุ่งหมาย คือผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเสียก่อนว่า ต้องการ
ให้เด็กได้มีประโยชน์อะไรบ้าง หรือต้องการฝึกทักษะด้านใด
 2. ขั้นออกแบบ ผู้สอนต้องออกแบบเกมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่
ตั้งไว้ และการแข่งขันจะต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือกติกาของเกมนั้น ๆ ในการตั้งกฎเกณฑ์
หรือกติกาในการเล่น ผู้สอนต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ความสามารถและความสนใจ
ของผู้เล่นเกมเป็นสำคัญ

3. ชั้นทดสอบ เกม สิ่งที่จะต้องจัดเตรียมในการทดสอบ เกม

ใดแก่

- 3.1 วัสดุอุปกรณ์เตรียมให้พร้อม
- 3.2 ความเหมาะสมของสถานที่ที่จะเล่น
- 3.3 ความเต็มใจหรือพอใจในการมีส่วนร่วมในการเล่น
- 3.4 จดปัญหาหรือสิ่งที่ควรแก้ไขที่พบเอาไว้
- 3.5 แนะนำการปรับปรุง

สรุปได้ว่า เกมเป็นการจัดกิจกรรมทางภาษาที่ช่วยให้เด็กได้ฝึกใช้ภาษา โดยอย่างสนุกสนาน แต่สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงอย่างมาก คือการจัดเกมในการเล่นให้เหมาะสมกับระดับชั้น ระดับความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมโดยใช้เกมบรรลุจุดมุ่งหมายของ การสอนภาษา

การจัดกิจกรรมทางภาษาโดยวิธีการโคลซ (Cloze) นั้น

เทย์เลอร์ (Taylor. 1953 : 414 - 438) ได้แสดงความเห็นว่ โคลซ เป็นวิธีการที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะเติมส่วนที่ขาดหายไปจากเนื้อความใด เนื้อความหนึ่งให้ถูกต้อง โดยอาศัยปรับเป็นแนวทาง วิธีการเติมคำเพื่อให้ตรงกับคำเดิม หรือคำที่มีความหมายแทนคำเดิมได้ จึงขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่มีต่อเรื่อง ที่อ่านนั้นด้วย

ออยพิทย์ กรมกุล (2524) ได้มีความเห็นเกี่ยวกับการใช้โคลซ ว่า เป็นประโยชน์มากในด้านการเรียนการสอน เพราะใช้แบบฝึกหัด เพื่อช่วยให้การฝึกอ่านโคลลคือ ช่วยเพิ่มความสามารถด้านการอ่านเข้าใจความและความสามารถในการใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในแง่ของ ไวยากรณ์กับ เนื้อหาทางคานสังคมหรือวัฒนธรรม

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมทางภาษาโดยใช้วิธีการโคลซ จะทำให้ผู้เรียนได้พยายามทำนายหรือ หาสิ่งที่ขาดหายไป ทำให้ได้ฝึกการใช้ภาษาโดยอาศัยประสบการณ์เดิมจากที่ได้อ่านและเขียนเรื่องราวที่อ่านมาแล้ว และยังเป็นทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างดีด้วย

ส่วนการจกักิจกรรมการเขียนตามคำบอก (Dictation) นั้น

พัสน์ น้อยแสงศรี (2525 : 89) ให้ความเห็นว่าเขียนตามคำบอกเป็น เครื่องมือชนิดหนึ่งที่จะตรวจสอบสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กรู้ หลังจากที่ถูกสอนไปแล้วในต่างต่าง ๆ เช่น การเขียนขึ้นต้นคำด้วยอักษรตัวใหญ่ เครื่องหมายวรรคตอน ความหมายของประโยค การสะกดตัว และไวยากรณ์

สุโร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 175) กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนตาม คำบอกว่ามีประโยชน์หลายด้าน เช่น

1. ฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งใจฟัง และพยายามเขียนตามให้ถูก
2. ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงคำพูดเป็นตัวอักษร
3. ทดสอบการสะกดคำ
4. ฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
5. ฝึกให้นักเรียนทำความเข้าใจในเรื่องที่ตนกำลังฟัง

สรุปได้ว่า การจกักิจกรรมทางภาษาโดยการเขียนตามคำบอก เป็นการฝึก ความเข้าใจในการฟังเพื่อที่จะเขียนให้ถูกต้อง หรือเป็นการถ่ายโยงจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน นั้นเอง และเป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาของนักเรียนได้ด้วย

ขั้นที่ 6 ประเมินผล โดยทำแบบฝึกหัดของเรื่อง ที่อ่าน ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และอธิบายหลังจากทำแบบฝึกหัดแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบ การณ์ภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางที่ใช้ ใน เทรเกอร์ พาร์ค เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบ การณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับเด็กชาวอะโบริจิน ที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มมีความเชื่อมั่นในการใช้ ภาษาทั้ง การพูดและการเขียน (Walker and others. 1983 : 72)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกันกับโปรแกรมภาษาที่เทรเกอร์ ทาร์ค ที่โรงเรียน Napperby และ Narryvale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เวลาในการทดลองเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทั้งสองระดับ ระยะเวลาในการทดลอง 18 เดือน ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนทั้งสองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นมา (Walker and others. 1984 : 45)

งานวิจัยในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2527 จอร์คเคอร์ บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระยะเวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และมีความสามารถในการจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนา จากหนังสือได้นาน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Walker, Bartlett and Saowalak Rattanavich. 1984 : 58)

นัคคา ชจรนที ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นัคคา ชจรนที. 2530 : 104)

ประภาพรพันธุ์ นิลอรุณ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอน

ตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านสังขะ และโรงเรียนควินวิทยาคาร อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า เด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความพร้อมในการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ประภาพันธ์ นิลอรุณ. 2530 : 75)

เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาไทยด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการนำร่องของศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ที่จังหวัดสุรินทร์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ และคนอื่น ๆ. 2530 : 7)

สุชีพร ปาคะที ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 60 คน ระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 15 คาบ คาบละ 20 นาที ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุชีพร ปาคะที. 2531 : 87)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

1. ความหมายของแรงจูงใจและแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

แรงจูงใจเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นในบุคคลเพื่อควบคุมพฤติกรรมที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมาย (ชม ภูมิภาค. 2516 : 54)

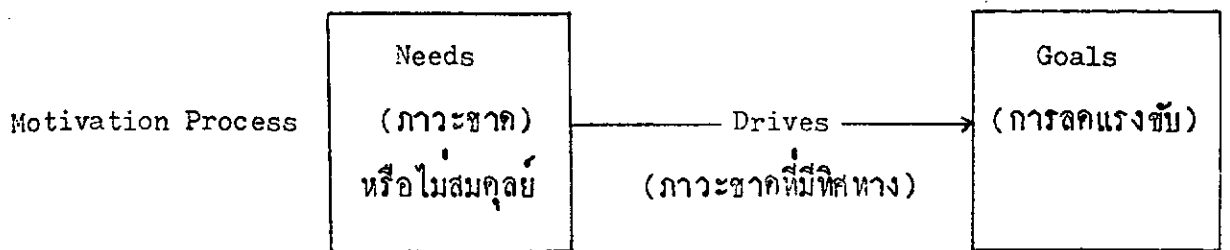
แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบภายใน ซึ่งกระตุ้นหรือนำทาง เป็นตัวรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ (Murray. 1983 : 284) ส่วนในด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น จีราร์ด (Girard. 1977 : 97) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษาซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของจาโคโบวิทส์ (Jacobovits) ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน พบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ ความถนัด สติปัญญา ความมานะพยายามหรือแรงจูงใจในการเรียน และองค์ประกอบอื่น ๆ ต่อมานักจิตวิทยาชาวอเมริกันและนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ได้ทำการศึกษา โดยยึดพื้นฐานการวิเคราะห์ของ จาโคโบวิทส์ แล้วสรุปองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศออกมาเปอร์เซ็นต์ดังนี้

1. ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Aptitude)	33 เปอร์เซ็นต์
2. สติปัญญา (Intelligence)	20 เปอร์เซ็นต์
3. ความเข้มชนของความมานะพยายามหรือแรงจูงใจ (Perseverance of Motivation)	33 เปอร์เซ็นต์
4. องค์ประกอบอื่น ๆ	15 เปอร์เซ็นต์

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญพอ ๆ กับความถนัดทางการเรียน ดังนั้นในการสอนภาษาต่างประเทศผู้สอนไม่ควรละเลยองค์ประกอบด้านแรงจูงใจนี้

การตั้งใจเรียนและการใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนเป็นผลสะท้อนมาจากแรงจูงใจของผู้เรียน และเป็นที่ยอมรับอย่างเด่นชัดว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจที่เกิดจากแหล่งแรงจูงใจที่มีความหมาย จะมีความมานะพยายามในการเรียนมาก

อรรถีย์ ชี้นิยมุขย์ (นิยม สารรัตน์. 2524 : 16 - 17 ; อ้างอิงมาจาก อรรถีย์ ชี้นิยมุขย์. 2520) ได้กล่าวถึงวงจรของแรงจูงใจ (The Motivation Cycle) ว่าประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ประการ ที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันและมีผลกระทบต่อกันคือ ความต้องการ (Needs) แรงขับ (Drives) และเป้าหมาย (Goals) ดังรูป

Needs เป็นสภาวะที่ขาดแคลนซึ่งเกิดขึ้นเมื่อใดก็ตามที่มีความไม่สมคูลย์ทางสรีระ หรือทางใจ

Drives เป็นตัวสำคัญของ กระบวนการมีแรงจูงใจ หรือวงจรแห่งแรงจูงใจเพราะแรงขับ Drives จะเป็นตัวมุ่งกระทำ (Action Oriented) และเสริมกำลังเพื่อ ไปสู่การบรรลุเป้าหมาย

Goals เป็นจุดสุดท้ายของแรงจูงใจ หมายถึง อะไรก็ได้ที่ทำให้แรงขับ (Drives) ลดลง หรือบรรเทาความต้องการ เพราะฉะนั้นการบรรลุเป้าหมายก็มีความ โนมเอียงที่จะช่วยให้ภาวะสมคูลย์ของ กายหรือทางใจกลับมีใหม่ขึ้น

สำหรับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การ์ดเนอร์ และ แลมเบอร์ค (พวงเพ็ญ อินทรประวติ. 2523 : 45 ; อ้างอิงมาจาก Gardner and Lambert. 1959) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือแรงจูงใจที่เป็นเครื่องช่วย ให้เกิดการ เรียนรู้กับแรงจูงใจที่ช่วยสนับสนุน ซึ่งการ์ดเนอร์กล่าวว่า แรงจูงใจประเภทหลัง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมากกว่า

ส่วน เมคนามารา (พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. 2523 : 45 ; อ้างอิงมาจาก Mcnamara. 1971) ให้ความเห็นว่า ข้อแตกต่างระหว่างการเรียนในห้องเรียนกับการเรียนในต่างประเทศที่ใช้นาภาษานั้น ๆ อยู่ที่แรงจูงใจ และตามปกติแล้วผู้เรียนมักจะไม่มีความตั้งใจที่จะพูดกับครู โดยที่ยังไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าผู้เรียนภาษาที่ดีมักจะมีแรงจูงใจอย่างแรงกล้าที่จะติดต่อกับสื่อความหมายโดยไม่คำนึงว่าเขาจะอยู่ที่ไหน ดังนั้นปัญหาจึงมีอยู่ว่า ครูจะสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนในห้องเรียนได้อย่างไร ซึ่ง คูเปอร์ (Cooper) ได้เน้นถึงปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาว่า ครูต้องจัดให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่จำต้องใช้ภาษานั้น ๆ (พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. 2523 : 45 ; อ้างอิงมาจาก Cooper. 1973)

สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนย่อมมีแรงจูงใจต่างกัน บางคนอาจมีแรงจูงใจ มีความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่แล้ว บางคนอาจรู้สึกเฉย ๆ ไม่มีความสนใจเป็นพิเศษ หรือนักเรียนบางคนอาจรู้สึกไม่ชอบเรียนภาษาต่างประเทศเพราะรู้สึกว่า เป็นวิชาที่ยาก อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนก็สามารถช่วยให้นักเรียนเหล่านี้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้ ด้วยการพยายามสร้างแรงจูงใจประเภทที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดขึ้นทุกครั้งที่สอน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1977 จีราร์ด (Girard. 1977 : 100) ได้ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามความเป็นมาจากนักเรียนชายหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 12 - 17 ปี จำนวน 1,000 คน เกี่ยวกับลักษณะของครูที่ตนชอบ การได้ค่าความดังนี้คือ

1. เป็นผู้สามารถสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ
2. ออกเสียง ไคถูกของชัดเจนน
3. อธิบายชัดเจนน
4. พูดภาษาอังกฤษเก่ง
5. แสดงความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง

6. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
7. มีความออกทนสูง
8. ใช้ภาษาพูดอยู่เสมอ
9. มีความสามารถในการทำให้นักเรียนทุกคนเรียนได้ดี
10. ใช้สื่อทัศนอุปกรณ์

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย อัจฉรา วงศ์โสธร (2519 : 217)

ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสิต จำนวน 120 คน จากสถาบันการศึกษาต่อไปนี้ แห่งละ 30 คน นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน และบางแสน ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มแรงจูงใจสูงกับกลุ่มแรงจูงใจต่ำ กล่าวคือ กลุ่มแรงจูงใจสูง มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง กลุ่มแรงจูงใจต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

นิยม สารรัตน์ (2524 : 50) ได้ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษา กับผู้เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9 ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะต่ำด้วย

2. นักเรียนโปรแกรมศิลปภาษาและโปรแกรมวิทยาศาสตร์มีเจตคติและแรงจูงใจสูง เฉพาะเรื่อง การรู้จักความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนเจตคติที่มีต่อเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้มข้นของแรงจูงใจ แรงสนับสนุนของผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียน ทั้งสองโปรแกรมไม่ต่างกัน

สุภา ชาศรีนันท์ (2528 : 74) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมกับการสอนตามคู่มือครูสรุปผลการวิจัยได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบ T.P.R. ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถทางการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพปีที่ 1 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 4 ห้องเรียน 133 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน รวมจำนวนนักเรียน 60 คน ได้มาจากการจับฉลากจากกลุ่มประชากร จำนวน 4 ห้องเรียน จากนั้นจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนของ กลุ่มทดลอง โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. แผนการสอนของ กลุ่มควบคุม โดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. แบบ ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคูณภาพแล้ว จำนวน 60 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ
 - ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน จำนวน 30 ข้อ
4. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคูณภาพของ เครื่องมือ

1. การเขียนแผนการสอนของกลุ่มทดลองด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัย ได้ดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ การเรียนรู้ของวิชาอังกฤษเทคนิค (ขอพ. 1702) ของชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 (ปวช. 1)
 - 1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจาก หนังสือ Technical English Book I ของกระทรวงศึกษาธิการในรายวิชาอังกฤษเทคนิค 2 (ขอพ. 1702) ใช้เวลาในการสอน 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที ตามลำดับชั้นเนื้อหา ดังนี้
 1. Clamps and Vises
 2. Drills
 3. Saws
 4. Files

1.3 ศึกษาการวางแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษของ ศรีวิชัย สุวรรณกิติ (2522 : 157 - 172)

1.4 ศึกษาทฤษฎี และหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ ภาษาจากเอกสารประกอบการสอน จากผลงานวิจัยของ วอล์คเกอร์ บาร์ทเล็ต และ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett and S. Rattanaovich. 1984 : 1 - 12) และดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับการสอนภาษาสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ แล้วนำมาวางแผนการสอน ดังนี้

ชั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนา หรืออภิปราย เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมุติ

ชั้นที่ 3 ให้นักเรียนเขียนเรื่อง ที่อ่าน ร่วมกันกับครู ครูทำหน้าที่ ประนีประนอม

ชั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และช่วยกัน เขียนข้อความต่าง ๆ ตามเรื่องที่เขียนในชั้นที่ 3 ลงเป็นเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ชั้นที่ 5 เล่นเกม และจัดกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ โดยใช้ หนังสือเล่มใหญ่ ที่ทำเสร็จแล้ว เป็นแหล่งในการเรียนรู้ และค้นคว้า

ชั้นที่ 6 ประเมินผล โดยการทำแบบฝึกหัดจากเรื่อง ที่อ่าน ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ อธิบายหลังจากทำแบบฝึกหัดแล้ว

1.5 นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอน ภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ทำการตรวจแก้ไข ตามเกณฑ์เนื้อหา จุดประสงค์

1.6 ทำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองกับ นักศึกษา ชั้น ปวช. 1 วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง

และทดสอบเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการสอน เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
ทำการสอนจริง

2. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้
ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแผนการสอน รายละเอียดของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหา
วิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามขั้นตอนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง เพื่อสร้างแผนการสอน
สำหรับกลุ่มควบคุม โดยให้นักเรียนได้รับการฝึกอ่านและเขียนตามขั้นตอน ซึ่งยึดคู่มือครู
เป็นหลักซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความเข้าใจ

ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจได้หลายวิธี เช่น
การตั้งคำถาม สนทนา สร้างสถานการณ์ และใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพ

ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์

ครูบอกให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนจบขั้นตอนใน
เนื้อหาแล้วนักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถ
ใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต่อนำมาใช้

ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนควรจะมีโดยการใช้คำถาม
หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่อง คำศัพท์ ส่วนวนและ
โครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่

ครูเสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมาย คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ
โดยการใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาเรียน ในคำค้นศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน ในการเขียนประโยคและข้อความ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

การสร้างแบบทดสอบมีลำดับในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวล แพร์ทกุล (2520 : 118 - 120) Modern Language Testing ของ วาเล็ท (Valette. 1977 : 1 - 33) Testing Communicative Performance ของ คาร์ล (Carroll. 1980 : 37 - 49) Testing English as a Second Language ของ แฮร์ริส (Harris. 1969 : 1 - 11)

3.2 สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 80 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบ คุณภาพ และดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่เขียนขึ้นมานั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็น ไว่คังนั (ญูเช็ก ญูอินทพรมข. 2526 : 88 - 89)

1 = ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

- 1 = ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณา ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และกรรมวิธีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อทดสอบ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .05 ซึ่งแสดงว่า ข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .05 ผู้วิจัยจะคัดออกหรือไม่ก็นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อทดสอบใหม่

3.3 นำแบบทดสอบที่ได้ตรวจแก้ไขแล้ว และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองสอนกับนักศึกษาชั้นปวช. 1 ปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จำนวน 100 คน ที่มีชื่อกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิด 0 คะแนน แล้วนำวิเคราะห์หาคุณภาพโดยหาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ชาวล แพร์ทกุล. 2518 : 295 - 323) หากค่า p และ r โดยเปิดตารางสำเร็จของ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง .20 - .80) และหาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .02 ขึ้นไป โดยคัดเลือกแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน จำนวน 30 ข้อ รวม 60 ข้อ ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเคอร์ วิชาการชั้น (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

4. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

4.1 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2524 : 79 - 97) แล้วทำการปรับปรุงแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ สุภาพรรัตน์ (2527 : 137 - 141) ให้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ปวช. 1

ข้อความในแบบสอบถามจะสอบถามในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความมานะ หากเพียงพายนที่เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแสดงว่ามี ความรู้สึก หรือการกระทำที่ตรงข้อใดมากที่สุด โดยมีตัวเลือกอยู่ 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

- 4.2 กำหนดน้ำหนักในการให้คะแนนคำตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความไว้ดังนี้
ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้	
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน
ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางลบ (Negative) ให้คะแนน	

- มากที่สุด 1 คะแนน
- มาก 2 คะแนน
- ปานกลาง 3 คะแนน
- น้อย 4 คะแนน
- น้อยที่สุด 5 คะแนน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างข้างมือของนักเรียน เฉพาะข้อความที่ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าติดตามเรื่องที่ครูสอนอย่างจริงจัง					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกเสมอว่าควรจะพยายามฝึกฝนและปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษให้ยิ่งขึ้น					
3. บังคับเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ายิ่งรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยากและไม่อยากเรียนต่อไป					

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและลบตลอดจนดูว่าคำถามนั้น วัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

4.4 นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปหาคุณภาพ โดยนำไปทดลองกับนักศึกษาชั้น ปวช. 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จำนวน 100 คน ทั้มีชื่อกลุ่มตัวอย่าง

4.5 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนผู้ตอบให้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนน

แต่ละข้อของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่าความสำคัญโดยใช้ t-test คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความจำเป็นสูงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528:185)

4.6 นำแบบสอบถามที่วิเคราะห์หาค่าความจำเป็นแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1) วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528: 171)

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ (Randomized Control Group Pretest-Posttest Design) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528:218) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังตาราง

ตาราง 1 แผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T ₁	แทน	การสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง
T ₂	แทน	การสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
C	แทน	กลุ่มควบคุม (Control Group)
E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
X	แทน	การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
X	แทน	การสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้การทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีวิธีดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการทดลองกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม
3. ทำการทดสอบหลังจากการทดลองทันที (Posttest) โดยทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแบบเดียวกับที่ทำการทดสอบก่อนเรียน
4. ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการทดลองสอนโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกลงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ สุภา ชาติพันธ์ (2527 : 137 - 141)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองภายหลังจากการทดลองสอน โดยใช้ t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบคะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Independent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร (บุญเชิด วิทยุโณนันทพงศ. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{ER}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
ER แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 (ลาวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนรวมของคะแนนรวมทั้งหมด
p แทน สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q แทน สัดส่วนการตอบผิดในแต่ละข้อ หรือ $q = 1 - p$

1.3 หากคำนวณอำนาจจำแนกของแบบสอบถามจากการแบ่งคะแนนกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยคำนวณจากสูตร (Ferguson. 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
\bar{X}_1	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำทอมเป็นรายข้อในกลุ่มสูง
\bar{X}_2	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำทอมเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ
S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำทอมเป็นรายข้อในกลุ่มสูง
S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำทอมเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ
n_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
n_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

1.4 หากหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
S_1^2	แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งหมด

1.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถ

ทางการเขียนภาษาอังกฤษ คะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

โดยคำนวณจากสูตร t-test แบบ Independent (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2528 : 84) สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

โคเชี	$df = n_1 + n_2 - 2$
เมื่อ \bar{x}_1	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
\bar{x}_2	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
s_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤตใน t-distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. นำเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. นำเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองสอน โดยใช้ t-test แบบ Independent

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านและ
ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองสอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S	t
กลุ่มทดลอง	30	22.73	7.57	0.65
กลุ่มควบคุม	30	21.67	4.89	

จากตาราง 2 ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง
มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Independent

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S	t
กลุ่มทดลอง	30	27.10	7.09	2.80
กลุ่มควบคุม	30	21.47	8.45	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

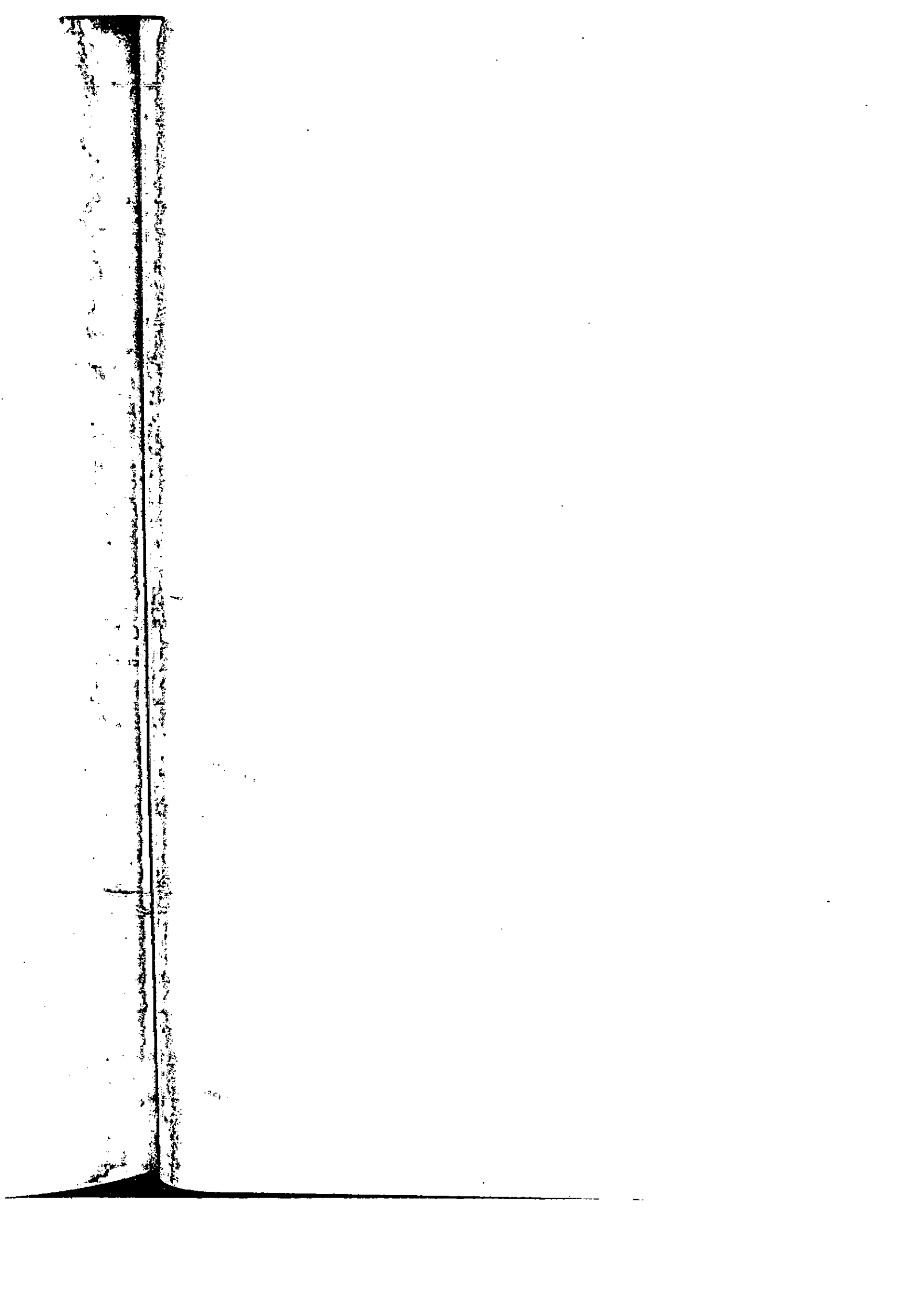
3. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S	t
กลุ่มทดลอง	30	67.17	10.14	2.44*
กลุ่มควบคุม	30	60.80	10.11	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 สาขาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 133 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 สาขาช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มห้องเรียน 2 ห้อง ห้องเรียนละ 30 คน แล้วสุ่มเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนกลุ่มควบคุม ซึ่งจัดทำเป็นการสอนตามกระบวนการของการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 4 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว
2. แผนการสอนกลุ่มทดลอง ซึ่งจัดทำเป็นการเรียนการสอนตามกระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 4 แผน ซึ่งผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสร้างขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาอังกฤษเทคนิค 1 ภาษาอังกฤษสำหรับช่างอุตสาหกรรม เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .92
4. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับปรุงจากงานวิจัยของ สุกา ชาศรีนันท์ (2528 : 137 - 141) จำนวน 20 ข้อความ เป็นข้อความสอบถามในค่านความรู้สึพอใจ ความต้องการหรือความพยายาม ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน แบบสอบถามมีลักษณะการตอบเป็นแบบการจัดค่าตามความรู้สึก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .88

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบความสามารถพื้นฐาน ในด้านความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาที่เท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่มตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างไว้
3. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษฉบับเดียวกัน
4. ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังการทดลอง
5. ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ริชาร์ด วอล์คเกอร์, คร. เบรนต์ บาร์ทเลต และ คร. เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (Richard Walker, Brendan Bartlett and Saowalak Rattanaovich. 1984 : 58) ที่พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นึกดา ชจรนที ที่พบว่า การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ แตกต่างกันกับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (นึกดา ชจรนที. 2530 : 104) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธีพร ปาคะคี ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และมีการระลึกถึงที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สุธีพร ปาคะคี. 2531 : 87)

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู อาจพิจารณาได้ว่า เป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

1.1 นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาได้รับการเรียนการสอนตามขั้นตอนการเรียนรู้ที่ยึดหลักธรรมชาติของการอ่านโดยเริ่มจากการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยรวมก่อนที่จะลงสู่ส่วนย่อยขององค์ประกอบภาษา คือตัวอักษร นั่นคือผู้อ่านได้พัฒนาความหมายของตัวเขียนก่อนที่จะเริ่มพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนหรือตัวสะกด ซึ่งในขั้นตอนแรกของการเรียนการสอนจะเป็นการให้ความหมายแก่สิ่งที่อ่านก่อน ซึ่งสอดคล้องกับ กูดแมน (Goodman. 1982 : 68) กล่าวไว้ว่า ในการสอนอ่านภาษาที่สองต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น คำเนิการสอนเป็นไปตามธรรมชาติ คือมุ่งความหมายในสิ่งที่อ่านก่อน โดยหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน

1.2 นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาได้มีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเองและฝึกทักษะซ้ำกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น พัง เนื้อเรื่องจากที่ครูอ่าน แสดงท่าทางบทบาทสมมติ เล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง เพื่อช่วยกันเขียนลงในสมุดเล่มใหญ่ และนำเรื่องที่เขียนไปจัดกิจกรรมทางภาษา เช่น การเติมคำที่หายไป การตอบคำถาม การเขียนศัพท์ตามรูปภาพยอมทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับ สกินเนอร์ (Skinner) คือ เด็กที่ลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง (Learning by doing) ย่อมเกิดทักษะการเรียนรู้ได้เอง และ ธอร์นไคค์ (Thorndike) (เอนกกุล กริแสง. 2526 : 135) ได้กล่าวถึงกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercises) ว่าการฝึกฝนเพื่อทำซ้ำบ่อย ๆ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองนั้นแน่นแฟ้นขึ้น นั่นคือ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู

1.3 ในขั้นตอนการฝึกเขียนโดยทำเป็นหนังสือเล่มใหญ่ นั้น นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้โครงสร้างระคัมยอคในการเขียน ซึ่ง บาร์ทเลตต์ (Bartlett. 1980 : 1-2) พบว่า โครงสร้างระคัมยอคช่วยให้รำลึกและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี ผู้อ่านจำเรื่องจากที่อ่านได้ดีกว่า และยังช่วยให้การเขียนเรียงความดีและชัดเจนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 113) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้โครงสร้างระคัมยอค ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้น

1.4 การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทุกคน เช่น กิจกรรมกลุ่มเพื่อประดิษฐ์หนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) การเล่นเกมเพื่อฝึกภาษา โดยเฉพาะกิจกรรมการเล่นเกมหางภาษานี้ เป็นการฝึกให้นักเรียนเคยชินกับตัวอักษร และนักเรียนเรียนรู้ได้เร็ว เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ซึ่ง นันทพร ศษศิริพงษ์ (2526 : 17) ได้วิจัยพบว่า การใช้เกมเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่า การสอนที่ไม่ใช้เกมประกอบ และกรุยส์แซงค์ (Griuckshask. 1977 : 28 - 32) ได้กล่าวถึงคุณค่าของ เกมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษา เป็นการย้ำทวนวิชาที่เรียนไป และเป็นการเพิ่มทักษะแก่ผู้เรียนด้วยตัวของ เขาเอง

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวคู่มือครู

จากผลการทดลอง ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจพิจารณาได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ กิจกรรมกลุ่ม การประดิษฐ์ หนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) และการเล่นเกมฝึกภาษา ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและมีความรู้เข้าใจโดยตนเองไม่รู้สึก จึงทำให้นักเรียนชอบวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น จึงอาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีผลต่อความสามารถในการอ่านและเขียน สูงขึ้นด้วย ดังงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2519 : 27) ได้ทำงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษกับนิสิตจากสถาบันต่าง ๆ จำนวน 120 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่มีแรงจูงใจสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ข้อ เสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อ เสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไปดังนี้คือ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ส่งผลต่อนักเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน และแรงจูงใจในวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรพิจารณาในการนำเอาเทคนิควิธีการสอนรวมทั้งกิจกรรมไปใช้ในการเรียนการสอน และควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง

1.2 ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้สอนควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ซึ่งต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในตอนแรก

1.3 ปัญหาที่พบบางประการในงานวิจัยคือนักเรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมในกลุ่มของตนเอง ผู้วิจัยจึงแก้ไขโดยให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมทางภาษาแข่งขันกับกลุ่มอื่น ซึ่งทำให้เกิดความร่วมมือภายในกลุ่มของตนเองมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปทดลองสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในชั้นปีที่ 1 ช่วงอุตสาหกรรม แผนกอื่น เช่น แผนกช่างยนต์ แผนกช่างก่อสร้าง เพื่อศึกษาว่าการวิจัยในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียน แผนกอื่นได้หรือไม่

2.2 ควรมีการศึกษาโดยขยายเวลาในการทดลองให้มากกว่านี้ เพื่อนักเรียนจะได้มีความสามารถทางการอ่าน และเขียนเพิ่มขึ้น

2.3 ควรมีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยพิจารณาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เจตคติต่อวิธีสอน ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

ਮੁਕਾਬਲਾ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ชาคิมนตรี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- กองกาญจน์ นิธิพงศ์. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519. อัดสำเนา.
- คณิงนิจ รัตนภิญโญพงษ์. การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยหอการค้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. การอ่านและพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพการพิมพ์, 2523.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2516.
- ชาวล แพร่สกุล. เทคนิคการวิเคราะ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.
. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. ม.ป.ท., 2520.
- นภาพร ทรัพย์ทวีบุญ. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษนักเรียนไทยในสถาบัน ฝึกหัดครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516. อัดสำเนา.

- นัคคา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ
แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ
การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแนวการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัครสำเนา.
- นันทรินทร์ ชื่นชม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีปกติ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531. อัครสำเนา.
- นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
ผู้เรียนใน โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนใน โปรแกรมศิลปภาษา ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2524. อัครสำเนา.
- แน่น้อย เพียรสุขสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบใช้เกมและแบบธรรมดา. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัครสำเนา.
- บงกช สัมพันธ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัครสำเนา.
- เบญจภรณ์ ฉัตรนริชต์. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใจเครื่องสัมพันธ์ความ
กับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัครสำเนา.
- บุญเชิด วิทยุโณอินตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

- บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2500.
- ประกาศรี ตั้งบรรเจิดสุข. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นที่ความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โปรแกรมภาษาอังกฤษในจังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัครสำเนา.
- ดุสิต ลินสิบล. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นที่ความของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูเทคนิคหลวง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัครสำเนา.
- ทองเพ็ญ อินทรประวิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา, 2522.
- ทัศน์ น้อยแสงศรี. ปัญหาการสอนเขียนอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2525.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2528.
- มานิต บุญประเสริฐ. "ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน," จันทร์เกษม. 174 : 9 - 14 ;
กันยายน - ตุลาคม 2526.
- ระวีวรรณ ศรีครามศรี. การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพรการพิมพ์, 2528.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : เรือนอักษรการพิมพ์, 2524.
- วิไล ชีวเจริญกุล. ความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาฝึกหัดครู ระดับปริญญาตรี ปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา
ภาคใต้ของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2523.

ศรัวิทย์ สุวรรณภักดิ์. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิมพ์โลก, 2521.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
คุรุสภา, 2524.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กองวางแผนการศึกษา. รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่อง
ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย. ณ ห้องประชุมหอสมุดแห่งชาติ
กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ น.ป.ป.

สมบุญ ธิตพงศ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย
521 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

สมุทร เข็ม เขาวณิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์. คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ ลำดับที่ 22/2522
หน้า 132 - 166. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2522.

สุภา ชาศรีนันท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบที่มีกิจกรรมเสริม
และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

สุธีพร ปากะคี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนและการระลึกถึงที่
อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสงค์การเรียนรู้ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์,
2526.

- สินีนาด สัตยมาศ. "บทบาทของวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรมัธยมศึกษาในปัจจุบัน," วารสารครูศาสตร์. 22 - 23 ; มกราคม - มีนาคม 2528.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. คู่มือครูวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- _____ . คู่มือวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. เอกสารอัครดำเนินา.
- _____ . การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังและแรงจูงใจของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ ในวิชาภาษาอังกฤษ," วารสารภาษา. 6 : (1 - 2), 2519.
- อ้อยทิพย์ กรมกุล. "ข้อทดสอบแบบ โคลซ," ภาษาปริทัศน์. 1 : 71 - 76, 2524.
- อุไร แฉล้ม. ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. : กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัครดำเนินา.
- Aboderin, Yemi. "Intergrating Reading and Writing," English Teaching Forum. Forum. 1 : 33 - 40 ; January, 1986.
- Arapoff, Nancy. "Writing : A Thinking Process," TESOL Quarterly. 1 : 33 - 39; June, 1967.
- Bartlett, Brendan J. "Top - Level Structure as an organizational atrategy for recall of classroom text," Dissertation Abstracts International. 39(11) : 6641-A; May, 1979.
- _____ . So this is the main idea : Where use of an autor's Top - Level Structure helps a reader. Paper presented at the eighth World Congress in Reading, Manila, Philipines, August, 1980.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century - Crofts, 1957.

- Burton, William H. Reading in Child Development. New York : Bopp-Merrill Co., 1956.
- Butler, Thomas Henry. "Effect of Subject and Training Variable in the SQ3R Study Method," Dissertation Abstracts International. 45(01) : 138-A; July, 1984.
- Garr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text," Journal of Reading Behavior. 15(3) : 1-18, 1983.
- Carrel, Patricia L. "The Effects of Rhetorical Organization on ESL Readers," TESOL Quarterly. 18(3) : 441 - 469; September, 1984.
- . "Background Knowledge in Second Language Comparison," Language Learning and Communication. 2 : 25 - 34 ; January, 1983.
- Carrel, P.L. and J.C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," TESOL Quarterly. 17 : 239 - 268; December, 1983.
- Cruickshank, Donald R. A First Book of Games and Simulations. Belmont, California : Wadsworth Publishing Company, Inc., 1977.
- Galhoun, James L. "The Effect of Analysis of Essays in College Composition Classes on Reading and Writing Skills," Dissertation Abstracts International. 32 : 1971A - 1972A, October, 1971.
- Dechant, Emerald V. Improve the Teaching of Reading. Englewood Cliffs New Jersey : Prentice - Hall, 1970.
- Dubin, Fraida. "What Every EFL Teacher Should Know About Reading," English Teaching Forum. 3 : 14 - 26; July, 1982.
- Easton, Lois Brown. "Strengthening the Reader as Writer and the writer as Reader," Education Resources Information Centre. 39 : es 007, 002, July, 1982.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Educational Testing Service Princeton, New York : 1962.
- Finocchiaro, Mary and Bonomo Michael. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. New York : Regents Publishing Company, 1973
- Girard Denis. "Motivation : The Responsibility of the Teacher," English Language Teaching Journal. 102; January, 1979.

- Goodman, Kenneth S. and Niels, Olive S. eds. Reading Process and Progress. Illinois : National Council of Teachers of English, 1970.
- _____. Language Literacy. Boston, London and Hefley : Routledge & Regan Paul Ltd., 1982.
- _____. "Analysis of Oral Reading Miscues : Applied Psycholinguistics. in Psycholinguistics and Reading. p. 158 - 176. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1977.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. Longman Groups Limited London, 1975.
- Reys, Frank. "The theme - a week assumption : A report of an experiment," English, Journal. 51(5) : 320 - 322, 1962.
- Jakobovitz, Leon A. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Rowley - Massachusetts : Newbury House, 1971.
- Johnson, Patricia. "Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : A study of the Reading - Writing Relationship in ESL," RELC Journal. 17(1) : 1 - 13; July, 1986.
- Kitach, W. and G.I. Yarbrough. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension," Journal of Education Psychology. 74 : 828 - 834; June, 1982.
- Krashen Stephen D. Writing : Research, Theory and Applications. 1st ed. California, Pergamon Press, 1984.
- Krashen, Stephen D. and Tracy C. Terrel. The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom. Oxford : Pergamon Press, 1983.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : McGraw-Hill, Book Co., Inc., 1964.
- _____. "Language Testing," The Construction and Use of Foreign Language Tests. London : Longman : A Teacher Book, 1961.
- McCriccon, P.M. and M. James. Writing With a Purpose Shorted. Boston : Houghton Millin Company, 1978.

- McGee, L.M. and D.J. Richgels. Teaching Expository Test Structure to Elementary Students, The Reading Teacher. 38 : 739 - 759; April, 1985.
- Miller, Bonnie L. "Reading and Writing : Is There a Connection?," Education Resources Information Centre. 44 : Cs 207262, June, 1982.
- Morris, A. and N. Stewart - Dove. Learning To Learn From Text : Effective Reading in the Content Area. North Ryde : Addison - Wesley, 1984.
- Murry, Henry A. "Exploration in Psychology," A Clinical and Experimental Study of Fifty Men of College Age. New York : Oxford University Press, 1983.
- Oleva, Peter F. The Teaching of Foreign Language. New Jersey : Practice Hall, 1969.
- Patty, Walter T., Dorothy C. Petty and Marjoric F. Becking. Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods. 4th ed. Allyn and Bacon Inc., 1985.
- Paulston, Christina Bralt and Howard K. Selekman. "Interaction Activities in the Foreign Classroom : or How to Grow the Tulip Rose," in Developing Communications Skills. 1983.
- Patt, James. "Reading : An ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 20(3) : 17 - 19; 1982.
- Pearson, D.P. and K. Comperell. "Comprehension of Text Structure," Comprehension and Teaching Research Review. New York : International Reading Association.
- Quandt, I.J. Teaching Reading : A Human Process. Chicago : Rand, McNally College Publishing Co.,
- Raz, Hana. "Role - Playing in Foreign Language Learning," TESOL Quarterly 17(1) : 134; March, 1983.
- Rivers, Wilga M. and Marry S. Temperly. A Practical Guide to the Teaching of English as a Second of Foreign Language. New York : Oxford University Press, 1978.
- Rogers, Carl R. Freedom to learn : A View of What Education Might Be. Columbus, Ohio : E.C. Merrill Publishing Co., 1969.
- Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohio : A Bell & Wowell Company, 1973.

Stewart, Murray F. "Freshman Sentence - Combining : A Canada Project,"
Research in the Teaching of English. 257 - 268; December, 1978.

Thomas, Freddy Lavel. "The Extent of the Relationship between Reading
Achievement and Writing Achievement among College Freshman,"
Dissertation Abstracts International. 37(10) : 6320A; April, 1977.

Valette, Rebecca M. Modern Language Testing A Handbook. New York :
Harcourt, Brace, 1967.

Walder, Richard F. The English Used by Entering Children at Traeger Park
School. Canberra : Australian Curriculum Development Centre
Occasional Paper 11, 1983.

Walker, Richard F., B.J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Notes
on a Program of Concentrated Language Encounter Teaching. October,
1984.

Weinberg, Carl. Humanistic Foundation of Education. Englewood Cliffs,
N.J. : Prentice - Hall, 1972.

ကဏ္ဍစာအုပ်

ภาคผนวก ก

แผนการสอนรายวิชา ซอพ. 1702

แผนการสอนที่ 1 วิชา ชอพ. 1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1)
 กลุ่มทดลอง

เรื่อง Drills

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง ไค้ถูกต้อง
2. นักเรียนขอกษนิคและการทำงานของเครื่องมือเจาะ (Drills) ไค้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไค้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเติมคำศัพท์ในข้อความไค้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไค้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. แผนใส
3. Work sheet
4. กระดาษวาดเขียน
5. สีเมจิก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 1ชั้นที่ 1

ครูทักทายนักเรียน และแสดงภาพเครื่องมือเจาะ (Drills) ให้นักเรียนดู
ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งอธิบายความหมายด้วยรูปภาพและท่าทางประกอบ

ชั้นที่ 2

ครูให้นักเรียนช่วยกันวิจารณ์และอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน โดยครูถามด้วย
ประโยคคำถามง่าย ๆ

ครูถาม : What is this ? (แกรูปภาพ Drills)

นักเรียนตอบ :

T : Tell me about the kinds of drilling machines.

S :

T : What is the part of the hand drill ?

S :

T : How does the power drill work ?

S :

T : Which drill cannot be moved ?

S :

T : Which drill is used by the carpenter ?

S :

- 2.1 ครูอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่ง ให้นักเรียนอ่านตามจนจบ
- 2.2 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 6 - 7 คน ในแต่ละกลุ่มให้ผลัดเปลี่ยนกันอ่านและทำท่าทางต่าง ๆ ซึ่งแสดงภาพ เพื่อออกความหมาย จนนักเรียนสามารถจำข้อความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

คาบที่ 2

ชั้นที่ 3

ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่าน โดยครูทำหน้าที่ช่วยเหลือ และซักถาม

3.1 ในขั้นตอนการเขียนนี้ ครูจะสอนให้นักเรียนเขียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure) โดยก่อนการเขียนครูสอนให้นักเรียนรู้จักชนิดของ TLS ที่นิยมใช้กันมา 4 ชนิด คือ ชนิดบรรยาย (Listing) ชนิดเหตุ-ผล (Cause-Effect) ชนิดปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution) และการเปรียบเทียบ (Comparison)

3.2 ครูช่วยเขียนไปพร้อม ๆ กับนักเรียนก่อนในครั้งแรกนี้ โดยอาจจะซักถามเสียก่อน เพื่อเตือนความจำเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น

How many drills are there ?

What do you use a drill for ?

How does each drill work ?

ครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินใจว่าจะใช้รูปแบบ TLS ชนิดใดใช้ในการเขียนนี้ และให้นักเรียนช่วยกันตอบและเสนอแนะ ครูช่วยแก้ไข

ชั้นที่ 4

ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันเขียนเรื่องตามที่เขียนไว้ในชั้นที่ 3 ลงในหนังสือเล่มใหญ่ (Big book) ซึ่งนักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงศัพท์หรือรูปประโยคได้ ซึ่งนักเรียนในกลุ่มจะเห็นพ้องควาย และนักเรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นคนวาดภาพ เป็นคนเขียนอักษร เป็นคนระบายสี ฯลฯ

คาบที่ 3

ขั้นที่ 5

ให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษา

5.1 ครูให้นักเรียนตามกลุ่มในชั้นตอนที่ 4 เล่นเกมโคลซ ในหนังสือเล่มใหญ่ ของกลุ่มตนเอง โดยให้คนหนึ่งในกลุ่มเป็นคนปิดคำศัพท์บางคำในบทเรียน แล้วให้เพื่อนในกลุ่มตอบ

5.2 ให้นักเรียนในกลุ่มแต่ละกลุ่ม เล่นเกมบรรยายภาพ คือ ให้ตัวแทนคนหนึ่งในกลุ่มชี้ภาพและให้นักเรียนคนอื่นบอกส่วนประกอบ และนักเรียนในกลุ่มด้วยกันจะเป็นคนตัดสินเองว่าถูกตองหรือไม่

5.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันส่งตัวแทนมาเพื่อกำเนินการจกกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกมคำศัพท์ บรรยายภาพ ให้ความหมายคำศัพท์เป็นภาษาไทย ฯลฯ โดยให้กลุ่มอื่นเป็นผู้ตอบ โดยเขียนคำตอบในแผ่นกระดาษ ส่งให้เพื่อนในกลุ่มที่ดำเนินงานเป็นผู้ตรวจ ซึ่งกลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องจะเป็นผู้ไต่คะแนน แล้วรวมคะแนนหลังจากเสร็จกิจกรรมแล้ว กลุ่มใดไต่คะแนนมากจะเป็นผู้ชนะ

ขั้นที่ 6

ประเมินผล ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน และครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ และอธิบายหลังจากทำแบบฝึกหัดแล้ว

แผนการสอนที่ 2 วิชา ชอฟ.1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.1)
 กลุ่มทดลอง

เรื่อง Clamps and Vises

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงไคดูกทอง
2. นักเรียนบอกชนิดและการทำงานของ แคลมป์และปากกาจับชิ้นงานไคดูกทอง
3. นักเรียนสามารถสะกดคำศัพท์ไคดูกทอง
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องไคดูกทอง
5. นักเรียนสามารถเติมคำศัพท์ในข้อความไคดูกทอง
6. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องไคดูกทอง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. แผนที่
3. Work sheet
4. กระดาษวาดเขียน
5. สีเมจิก

กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1ขั้นที่ 1

ครูทักทายนักเรียน ครูแสดงภาพเกี่ยวกับ Clamps and Vises ให้นักเรียนดู แล้วอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งอธิบายความหมายควยศัพท์ต่างๆ และรูปภาพ

ขั้นที่ 2

ครูอ่านและถาม หรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียน อภิปราย แสดงท่าทาง ซึ่งรูปภาพประกอบ

- ครูถาม : What kinds of tools do you study ?
 นักเรียนตอบ :
- T. : Which is shaped like the letter C ?
 S. :
- T. : Which clamp has two steel jaws ?
 S. :
- T. : When is the parallel clamp useful ?
 S. :
- T. : What kind of vises do you study ?
 S. :
- T. : Tell me the parts of a bench vise.
 S. :

2.1 ครูอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้ง และเน้นข้อความหรือประโยคสำคัญ ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านตามไปเรื่อย ๆ จนจบ

2.2 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม แล้วให้แต่ละกลุ่มออกซ์ภาพของเครื่องมือ Clamps and Vises และแสดงท่าทางในการทำงานกับเครื่องมือชิ้นนั้น ในขณะที่เพื่อนในกลุ่มอ่านบรรยายเนื้อเรื่อง

ควมที่ 2

ชั้นที่ 3

ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่าน โดยครูทำหน้าที่ซักถามและคอยช่วยเหลือ

3.1 ครูทบทวนรูปแบบการเขียน โดยใช้โครงสร้างระดับยอด TLS (Top Level Structure) ก่อน เพื่อเป็นการเตือนความจำ โดยการยกตัวอย่างบทความที่อ่านแล้ว ให้นักเรียนบอก Main idea และชนิดของ TLS พร้อม details

3.2 ครูซักถามเพื่อให้นักเรียนตอบและทราบนแนวทางในการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น

What is the story about ?

How many tools are there ?

What are the parts of clamps/vises ?

What is the different between clamps and vises ?

3.3 ครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินใจว่าจะใช้รูปแบบ TLS ชนิดใดในการเขียนนั้น และช่วยกันเสนอแนะ โดยครูคอยแก้ไข

ชั้นที่ 4

ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันเขียนเรื่องตามที่ใดเขียนไว้ในชั้นที่ 3 อยู่ในสมุดเล่มใหญ่ (Gig Book) ซึ่งนักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงศัพท์หรือรูปประโยคได้

โดยนักเรียนในกลุ่มจะเห็นพ้องด้วย และนักเรียนจะช่วยกันแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น
เขียนประโยค วาดภาพ ระบายสี ฯลฯ

คาบที่ 3

ชั้นที่ 5

5.1 ครูให้นักเรียนตามกลุ่มในชั้นตอนที่ 4 เล่นเกมส์ทายศัพท์จากรูปประโยค
โดยครูมีบัตรคำให้จำนวนหนึ่ง และมีประโยคมาให้นักเรียนแข่งกันทายศัพท์จากบัตรคำ แล้วนำ
ไปเติมในประโยคให้ถูกต้อง

5.2 ครูให้นักเรียนแข่งขันเขียนส่วนที่หายไปของภาพ พร้อมทั้งบอกส่วนประกอบ
ให้ถูกต้อง

5.3 ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน และครูทราวจีให้
คะแนน

ชั้นที่ 6

ประเมินผล ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน และครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ
และอธิบายหลังจากทำแบบฝึกหัดแล้ว

แผนการสอนที่ 3 วิชา ซอพ.1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.1)
 กลุ่มทดลอง

เรื่อง Saws

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงไคดูกตอง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ทำได
3. นักเรียนบอกความแตกต่างของเลื่อย (Saws) แต่ละชนิดไคดูกตอง
4. นักเรียนสามารถสะกคาคัพทไคอย่างดูกตอง
5. นักเรียนสามารถเติมคาคัพทในข้อความไคอย่างดูกตอง
6. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่ทำไดไคดูกตอง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. แผนใส
4. Work Sheet
5. กระดาษวาคเขียน
6. สีเมจิก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 1ชั้นที่ 1

ครูทักทายกับนักเรียนแล้วแสดงภาพ Saws ชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนดู ครูอ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ Saws จากบทเรียนให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งให้ความหมายคำศัพท์ต่าง ๆ หรือชี้ให้เห็นจากรูปภาพ

ชั้นที่ 2

2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันวิจารณ์และอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น

ครูถาม : What do you think about this picture ?

นักเรียนตอบ : (There are many kinds of saws.)

T. : What are the main parts of the hand saw ?

S. :

T. : Which saw is used to cut across the grain of the wood?

S. :

T. : Which saw can cut more rapidly than hand saw ?

S. :

T. : Before operating a power saw what should you do ?

S. :

etc.

2.2 ครูอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้งหนึ่ง และเน้นข้อความหรือประโยคสำคัญ และให้นักเรียนอ่านตามไปเรื่อย ๆ จนจบ

คาบที่ 2ชั้นที่ 3

ครูให้นักเรียนเขียนเรื่องที่อ่าน โดยครูทำหน้าที่ซักถามและคอยช่วยเหลือ โดยครูให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะใช้รูปแบบ TLS ชนิดใดในการเขียนเรื่อง และช่วยกันเสนอแนะ โดยครูคอยแก้ไขให้และใช้คำถาม ถามนักเรียนเพื่อเตือนความจำเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง เช่น

- ครูถาม : How many kinds of saws did you read ?
 : Whe do you use hacksaw ?
 : How do you take care of your saw ?
 : Which saw can cut more accurately ?

ชั้นที่ 4

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันเขียนเรื่องในชั้นที่ 3 ลงในหนังสือเล่มใหญ่ (Big Book) ให้นักเรียนภายในกลุ่มแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เขียนตัวอักษร วาดภาพ ฯลฯ โดยครูควรแนะนำช่วยเหลือ

คาบที่ 3ชั้นที่ 5

ให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษา โดยให้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนเป็นพื้นฐาน

5.1 ครูพูดคำศัพท์แล้วให้นักเรียนออกมาชี้คำนั้นในหนังสือ และให้นักเรียนคนอื่น ๆ เป็นผู้ตอบว่าถูกหรือไม่

5.2 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาจับบัตรคำ 1 ใบ และให้นักเรียนซึ่งเป็นตัวแทน 1 คน ในกลุ่มอื่น ๆ ออกมาแข่งขันกันเขียนประโยคที่มีคำศัพท์นั้น ครูคอยแก้ไขให้ถูกต้องและให้คะแนนกลุ่มที่ตอบถูก

ชั้นที่ 6

ประเมินผล ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน และครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ
และอธิบายหลังจากทำแบบฝึกหัดแล้ว

แผนการสอนที่ 4 วิชา ชอพ. 1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1)
 กลุ่มทดลอง

เรื่อง Files

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง ไคดูกทอง
2. นักเรียนสามารถบอกชนิดของตะไบซึ่งแยกตามคมตัดและช่องว่างระหว่างฟัน

ไคดูกทอง

3. นักเรียนสามารถบอกการทำงานตะไบและการดูแลตะไบไคดูกทอง
4. นักเรียนสามารถสะกดคำศัพท์ไคดูกทอง
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไคดูกทอง
6. นักเรียนสามารถเติมคำศัพท์ในข้อความไคดูกทอง
7. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไคดูกทอง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. แผนใส
3. Work Sheet
4. กระดาษวาดเขียน
5. สีเมจิก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ตอนที่ 1ขั้นที่ 1

ครูให้นักเรียนและแสดงภาพเกี่ยวกับตะไบ ที่มีคนชนิดต่าง ๆ และรูปของตะไบ ที่มีช่องว่างระหว่างฟันขนาดต่าง ๆ ให้นักเรียนดู แล้วอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งอธิบาย ความหมายควยศัพท์ต่าง ๆ และรูปภาพ

ขั้นที่ 2

ครูอ่านเรื่องและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนอภิปรายและช่วยกันชี้รูปภาพ โดยครูใช้คำถาม เช่น

ครูถาม : What is this ?

นักเรียนตอบ : It is a single cut file.

T. : Which file is used on wood ?

S. :

T. : Which file has the least spacing ?

S. :

T. : What is the rule for filing ?

S. :

T. : How do you clean the file ?

S. :

T. : What should you do with the worn file ?

S. :

2.1 ครูอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม โดยแสดงท่าทางหรือ ชี้รูปภาพ จนจบเนื้อเรื่อง

คามที่ 2ชั้นที่ 3

ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่อง โดยครูทำหน้าที่ซักถามและคอยช่วยเหลือ

3.1 ครูทบทวนรูปแบบการเขียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอก (TLS) โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับ TLS 4 แบบ และช่วยกันเฉลยบนกระดาน

3.2 ครูซักถามเพื่อให้นักเรียนตอบและทราบแนวทางในการเขียนเกี่ยวกับเรื่อง Files

How do you divide files ?

Which files have different teeth ?

Tell me the way to work filing

3.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม และให้นักเรียนช่วยกันตัดสินใจว่า จะใช้ TLS ชนิดใดในการเขียน แล้วช่วยกันเสนอแนะ โดยครูคอยแก้ไขให้

ชั้นที่ 4

ครูให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม ช่วยกันเขียนเรื่องคามที่ใดเขียนในชั้นที่ 3 ลงในสมุดเล่มใหญ่ (Big Book) ซึ่งนักเรียนช่วยกันแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เขียนประโยค วาภาพ ระบายสี ฯลฯ

คามที่ 3ชั้นที่ 5

ครูให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษา

5.1 ครูให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม จักกิจกรรมหรือเกมในกลุ่มของตนเอง เช่น การหาคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนในกลุ่มชี้คำในหนังสือเล่มใหญ่ และคนอื่น ๆ จะเป็น

ผู้ตอบว่าถูกหรือไม่ การเขียนตามคำบอก การอภิปรายส่วนต่าง ๆ ของภาพเครื่องมือ (Files)

5.2 ครูให้นักเรียนแข่งขันในระหว่างกลุ่ม โดยให้กลุ่มหนึ่งส่งตัวแทนมา เป็นผู้ดำเนินกิจกรรม เช่น ทอบคำถาม บรรยายภาพ หรือเติมคำในประโยค ฯลฯ และกลุ่มอื่น ๆ จะเป็นผู้เล่นกิจกรรม และผลัดกันจนครบ 5 กลุ่ม โดยจะให้คะแนนกลุ่มที่ทำถูกต้องและเสร็จก่อนในแต่ละกิจกรรม กลุ่มใดได้คะแนนมากจะเป็นผู้ชนะ

ขั้นที่ 6

ประเมินผล โดยการทำแบบฝึกหัด จากเรื่องที่อ่านและครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ และอธิบายหลังจากการทำแบบฝึกหัดแล้ว

แผนการสอนที่ 1 วิชา ซอพ. 1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1)
 กลุ่มควบคุม

เรื่อง Drills

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกชนิดและการทำงานของเครื่องมือเจาะได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถหาคำศัพท์ในข้อความได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. Work sheet
3. บัตรคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 1ขั้นที่ 1

ครูทักทายนักเรียนแล้วนำภาพเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนถึงสิ่งที่จะเรียนต่อไปนี่คืออะไร

ขั้นที่ 2

แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่องเข้าใจความหมาย และสามารถใช้อำนาจในการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3

ครูทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเรียนในคาบ คำศัพท์ โครงสร้าง

คำศัพท์ - The most common kinds, types, wood metal, material

โครงสร้าง for + V.ing V.to be + V 3

A hammer is a tool used for striking material.

A nail hammer is used to pull the nails.

ขั้นที่ 4

ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้รูปภาพหรือให้ความหมายภาษาไทย และยกตัวอย่างประโยคตามลำดับ เช่น

a drill = สว่าน, hand drill = สว่านมือ, power drill = สว่านไฟฟ้า

การใช้ v. make ในรูปแบบประโยคที่ให้ความหมายว่า cause

.....make + object + V. Simple form + obj.

He turned the handle to make the drill rotate.

คาบที่ 2

ชั้นที่ 5

ให้แนวการเรียนรู้

ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไข และให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ชั้นที่ 6

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และให้ทำแบบฝึกหัดลงสมุด

คาบที่ 3

ชั้นที่ 7

ครูตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนทำผิดหรือมีปัญหา

ชั้นที่ 8

ครูประเมินผลโดยการสังเกตจากการอ่านและทำแบบฝึกหัด

ชั้นที่ 9

ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์ในบทเรียน โดยการเขียนตามคำบอก และเปลี่ยนกันตรวจโดยครูเฉลยบนกระดาน

แผนการสอนที่ 2 วิชา ซอพ.1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 1 (ปวช.1)
 กลุ่มควบคุม

เรื่อง Clamps and Vises

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง ไค้ถูกทอง
2. นักเรียนบอกชนิดและ การทำงานของ แคลมป์และ ปากกาจับชิ้นงาน ไค้ถูกทอง
3. นักเรียนสามารถสะ กคคำศัพท์ ไค้ถูกทอง
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ไค้ถูกทอง
5. นักเรียนสามารถเติมคำศัพท์ในข้อความ ไค้ถูกทอง
6. นักเรียนสามารถ เขียนสรุปเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ไค้ถูกทอง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. Work sheet
4. แผ่นใส

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 1ขั้นที่ 1

ครูทักทายนักเรียนแล้วนำภาพเกี่ยวกับ Clamps and Vises ให้นักเรียนดู และถามนักเรียนถึงสิ่งที่จะเรียนต่อไป

ขั้นที่ 2

แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมาย และสามารถใช้ภาษาในการเขียนได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3

ครูทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเรียน ในด้านคำศัพท์และโครงสร้าง
ศัพท์ : ทบทวนความหมายศัพท์ที่เรียนผ่านมาแล้ว เช่น to hold,
to operate, to turn, a jaw, a bolt etc.

ขั้นที่ 4

ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ใหม่โดยใช้รูปแทน หรือใช้ความหมายเป็นภาษาไทย ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้ relative pronouns : which who that และให้นักเรียนฝึกตามตัวอย่าง

คามที่ 2ชั้นที่ 5

ให้แนวการ เรียนรู้

ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องกันตัวเอง โดยครูคอยแก้ไข และให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ชั้นที่ 6

ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องด้วยตนเองเพื่อทำแบบฝึกหัดลงสมุด

คามที่ 3ชั้นที่ 7

ครูตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนทำผิดหรือมีปัญหา

ชั้นที่ 8

ครูประเมินผลโดยการสังเกตจากการอ่านและทำแบบฝึกหัด

ชั้นที่ 9

ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์ใหม่ทเรียน โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบเติมคำในประโยค และเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเฉลยบนกระดาน

แผนการสอนที่ 3 วิชา ซอพ.1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1)
 กลุ่มควบคุม

เรื่อง Saws

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงไค้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกชนิดของเครื่องเลื่อยและการใช้เลื่อยชนิดต่าง ๆ ไค้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถสะกดศัพท์ไค้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไค้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถเพิ่มศัพท์ในข้อความไค้ถูกต้อง
6. นักเรียนสามารถเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไค้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. Work sheet
4. แผ่นใส

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 1ขั้นที่ 1

ครูทักทายนักเรียนแล้วนำภาพที่เกี่ยวกับ Saws ให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับเรื่อง Saws ที่จะเรียนต่อไป

ขั้นที่ 2

แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมาย และสามารถใช้ภาษาในการเขียนได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3

ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรียน ในก้านคำศัพท์และโครงสร้าง
ศัพท์ เช่น handle, blade, main parts, operating, damaged etc.
ไวยากรณ์ V. to be + V. 3

ขั้นที่ 4

ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ใหม่โดยใช้รูปภาพและให้ความหมายเป็นภาษาไทย ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ การเรียงคำวลีในประโยคให้ถูกต้อง การใช้ upwards, towards, backwards บอกทิศทาง และให้นักเรียนฝึกตามตัวอย่าง

คาบที่ 2ชั้นที่ 5

ให้แนวการเรียนรู้

ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องด้วยตนเอง โดยครูคอยแก้ไข และให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ชั้นที่ 6

ครูให้นักเรียนทบทวนเรื่องด้วยตนเอง เพื่อทำแบบฝึกหัดลงสมุด

คาบที่ 3ชั้นที่ 7

ครูตรวจแก้ไขแบบฝึกหัดแล้วอธิบายเพิ่มเติม เมื่อให้นักเรียนทำผิดหรือมีปัญหา

ชั้นที่ 8

ครูประเมินผลโดยสังเกตจากการอ่านและทำแบบฝึกหัด

ชั้นที่ 9

ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์ในบทเรียน โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด แบบเติมคำในประโยคและเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเฉลยบนกระดาน

แผนการสอนที่ 4 วิชา ขอพ. 1702
 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช. 1)
 กลุ่มควบคุม

เรื่อง Files

เวลา 3 คาบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถ อ่านออกเสียง ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกชนิดของ ตะไบซึ่งแบ่งตามคมตัดและช่องว่างระหว่างฟันได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถ บอกการทำงาน ของ ตะไบและ การดูแลรักษาตะไบได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถ ระบุค่าศัพท์ ได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถ ตอบคำถาม เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง
6. นักเรียนสามารถ เติมคำศัพท์ ในข้อความ ได้ถูกต้อง
7. นักเรียนสามารถ เขียนสรุป เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. แผนที่
3. Work sheet
4. บัตรคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1

ครูทัศนศึกษานักเรียนและแสดงภาพเกี่ยวกับตะไบชนิดต่าง ๆ และสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนต่อไป

ขั้นที่ 2

แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่าเมื่อนักเรียนจบชั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมาย และสามารถใช้ภาษาในการเรียนได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3

ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรียน ในคำศัพท์ และโครงสร้าง
ศัพท์ เช่น various, wood, metal, sharp, surface
โครงสร้าง เช่น comparative degree

These files cut faster than simple out files.

ขั้นที่ 4

ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ใหม่ โดยใช้รูปภาพและให้ความหมายภาษาไทย
ครูอธิบายโครงสร้างของการใช้ - of - บอกสัณฐาน และการใช้ preposition :
arross, between, among และให้ฝึกถามตัวอย่าง

คาบที่ 2ชั้นที่ 5

ให้แนวการเรียนรู้

ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องด้วยตนเอง โดยครูคอยแก้ไข และให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ชั้นที่ 6

ครูให้นักเรียนทบทวนเรื่องด้วยตนเอง เพื่อทำแบบฝึกหัดลงสมุด

คาบที่ 3ชั้นที่ 7

ครูตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนทำผิดหรือมีปัญหา

ชั้นที่ 8

ครูประเมินผล โดยการสังเกตจากการอ่านและทำแบบฝึกหัด

ชั้นที่ 9

ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์ใหม่ทเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบตอบคำถาม และเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเฉลยบนกระดาน

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน
- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจ
- ตารางค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
- ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเทคนิค 2 (ซอพ. 1702)

ชั้น ปวช. 1

เวลา 1.30 ชั่วโมง

60 คะแนน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ

วัตถุประสงค์

เมื่อกำหนดสถานการณ์ ข้อความ หรือบทความ ให้นักเรียนสามารถแปลความ ที่ความ
ขยายความ จับใจความสำคัญ หรือสรุปความได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสั่ง จง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

No. 1 - 5

How to use a rice Cooker

1. Measure rice with the plastic cup, 1 cup of raw rice will make about 3 cups of cooked rice.
2. Wash rice 4 or 5 times with fresh water in another bowl. Wash off rice grains until water becomes almost clear.
3. Put rice into the pan with the corresponding amount of water to cook white, soft and fluffy rice. As a rule, add $1\frac{1}{2}$ cups of water to 3 cups of raw rice ; 3 cups of rice, etc.
4. Place the pan inside the cooker.
5. Switch on. Make sure the pilot lamp is on. The cooker will boil rice efficiently When rice is done, the switch will be turned off automatically. The lamp will go out and click will be heard.

6. Even after the switch is turned off, keep the lid on for at least 15 minutes. During this period, the rice will be properly steamed fluffy with the remaining heat.

1. If you want 12 cups of cooked rice, you must use.....cups of raw rice.
 - a. 4
 - b. 3
 - c. 2
 - d. 5

2. When there is a click,.....
 - a. you should take the pan out immediately.
 - b. you should keep the lid on for a minute.
 - c. you should keep the lid on more than 15 minutes.
 - d. you should open the lid to stir the rice

3. The word "fluffy" means.....
 - a. hard
 - b. soft
 - c. hot
 - d. delicious

4. You know that the cooker is working when.....
 - a. there is a click
 - b. the pilot lamp is on.
 - c. the lid is moving
 - d. the lamp goes out.

5. When something works well, it works.....
- a. efficiently
 - b. automatically
 - c. clearly
 - d. hard
6. You lift off the receiver and insert a coil. Listen to a dial tone and press the number. You can speak about 3 minutes. What are you doing.?
- a. I'm speaking on a telephone.
 - b. I'm playing a game.
 - c. I'm working on a computer.
 - d. I'm repairing a machine.
7. The maid asked her.....for some more wages.
- a. friend
 - b. master
 - c. teacher
 - d. boyfriend
8. If you are sick, you'd better have a
- a. ride
 - b. walk
 - c. horse
 - d. rest

No. 9 - 10

Dr. Danai who is a famous doctor in Thailand has said that Thai people used to think that night air was bad for them. They thought it was full of sickness and they kept their windows shut at night. We know that night air is good and that we should keep our windows open. We should keep our windows open even in winter. If our bodies warmly covered, said Doctor Danai, no cold air we breath can hurt us.

9. People shut the windows at night because they were afraid of.....
- a. health
 - b. sickness
 - c. stars
 - d. airplane
10. At night we should keep our windows.....
- a. repair
 - b. broken
 - c. shut
 - d. open
11. We should keep our.....open at cold night.
- a. mouths
 - b. windows
 - c. gates
 - d. doors

12. If we wear thin clothes in winter, we may.....
- a. catch a cold
 - b. feel good.
 - c. open the doors
 - d. open the windows
13. cannot breaths.
- a. Fish
 - b. Elephant
 - c. Zebra
 - d. Doll

No. 14 - 16

Ben and Susan came to a small village. They drove past a church and then two houses without lights on. There was nobody about to tell them where they were or where the road went.

14. When did they arrive at the small village?
- a. at noon
 - b. in the evening
 - c. in the morning
 - d. in the afternoon

15. Have they ever come to this village before?
- Yes, but they forgot everything.
 - Yes, but it was too dark.
 - No, they never come here before
 - No, they never came here but they know about it from his friends.
16. What do you call the situation like this?
- They lost their way.
 - They wanted to go to their friend's home but nobody told them.
 - They tried to be travellers.
 - They wanted to tour by car.
17. When we watch the most exciting game, we are shouting at the tops of our voices. Which is the meaning of the top of our voices?
- We are shouting as loud as we can.
 - Our shouting is almost like singing.
 - We are shouting all the time.
 - Our voices are as high as they will go.
18. I work with the sheet metal. I can make pots, pails pans etc.
Everyone come to my shop and order those things.
What am I?
- A seller
 - A filer
 - A jeweller
 - A sheet metal worker

19. Somsri will finish her work in the afternoon but there is a small amount of metal on the surface of her work. So she must smooth it.

Which tool does she use?

- a. the file
- b. the knife
- c. the backsaw
- d. the wire brush

No. 20 - 23

Clerk : May I help you, sir?

Jim : Yes, please. I want to buy a personal gift for my brother.

: He's taking a trip to South America.

Clerk : Is he going by ship or by plane?

Jim : He is flying. My gift will have to be something light in weight.

What can you suggest?

Clerk : What about the wallet? It's made of very fine leather

Jim : My sister already gave him one. I'd like something unusual.

Clerk : Here is the gift for the man who has everything.

Jim : Oh, a folding toothbrush. That's wonderful idea.

20. Where did the story take place?

- a. in the ship
- b. in the shop
- c. at the airport
- d. on the aeroplane

21. Who will take a trip to South America?
- Jim
 - Jim's sister
 - Jim's friend
 - Jim's brother
22. What is the personal gift?
- a wallet
 - a fine leather
 - a folding toothbrush
 - a small wallet for keeping toothbrush
23. Which statement is true?
- Jim can get an unusual thing at last.
 - Jim was suggested on unusual thing.
 - Jim can't get an unusual thing.
 - Jim didn't like an unusual thing.
24. There are all kinds of rivers, big and little, straight and winding, fast and slow, But no matter what kind of river it is, it begins as falling rain. The main idea is.....
- There are many kinds of river.
 - All rivers begin as falling rain.
 - No river begins as falling rain.
 - Some rivers are straight and big.

25. A nine-year-old child was singing in her home in Sweden. She was sitting near a window which opened on the street. Her song, so we are told, was to a cat.

The main idea is.....

- a. A child was singing in her home in Sweden.
- b. A child was sitting near the window.
- c. A child was a Swedish girl.
- d. A Swedish girl was singing to her cat.

26. "Come here, everyone !" he called "Come to the table!

Come celebrate the New Year!"

What should not be on the table?

- a. food
 - b. sweets
 - c. presents
 - d. cards
27. Judy is a clever dog. He can do everything for himself and his master. The only thing that he cannot do that his master can is talk.
- a. His master can talk and Judy can too.
 - b. Both Judy and his master can't talk.
 - c. Judy can do everthing but cannot talk.
 - d. Judy can't talk and his master can't either.

28. This year is a good year on the farm. The weather now is very good for all kinds of food plants.
- a. It is difficult to grow some food plants.
 - b. We have no all kinds of food plants.
 - c. The fruit and vegetables will be expensive.
 - d. We will get a lot of fruit and vegetables.
29. Sunee wants to telephone to Somchai so she tried to find the.....
- a. telephone-box
 - b. telegram
 - c. post-office
 - d. telephone line
30. Once there was a pretty girl, with a dog which was almost as old as herself. She loved it very much.
- a. A pretty girl was a little older than her dog.
 - b. A dog was a little older than a pretty girl.
 - c. A pretty girl was younger than her dog.
 - d. A dog was as young as a pretty girl.

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน

วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถเติมคำศัพท์ในข้อความที่ถูกต้อง สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถเรียบเรียงคำ หรือวลี ให้เป็นประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

31. Somsak fell down and.....his knee.

- a. hurts
- b. hurt
- c. was hurting
- d. were hurting

32. Wanida.....down everything, she.....everyday.

- a. writes, do
- b. writer, does
- c. is writing, do
- d. wrote, did

33. Malinee.....with Luddawan last week.

- a. goes shopping
- b. goes to shop
- c. went shopping
- d. went to shop

34. A : How far is Petchaburi.....Bangkok?
- a. by
 - b. to
 - c. of
 - d. from
35. Prapa keeps pictures from magazines, postcards and cards in her.....
- a. note book
 - b. exercise
 - c. stamp book
 - d. scarp book
36. Sopa reads a philosophy book. It isinteresting book.
- a. a
 - b. an
 - c. the
 - d. some
37. My mother went to the dentist yesterday because she has a
- a. backache
 - b. headache
 - c. stomachache
 - d. toothache

38. The monkey climbs.....to find some fruit on the tree.
- a. forwards
 - b. upwards
 - c. downwards
 - d. backwards
39. Mary should sleep for a few minutes.....she is tired.
- a. who
 - b. which
 - c. why
 - d. when
40. Niwat smokes cigarettes. His father wanted to make him.....
smoking.
- a. stop
 - b. stops
 - c. stopping
 - d. to stop
41. My mother mustn't drive the car. She.....the man.....it.
- a. is--driven
 - b. has--drove
 - c. had--driven
 - d. has--drive

42. Samart : Don, please bring me the plier.

Don :

- a. No, thank you.
- b. Yes, please
- c. That's right. Thank you.
- d. Here you are.

43. Suchart has a new car. He.....two days ago.

- a. buys
- b. bought
- c. was buying
- d. has bought

44. Screwdrivers.....in many different sizes.

- a. made
- b. are made
- c. making
- d. have made

45. A : How much.....a shirt

B : It costs 100 baht.

- a. do, cost
- b. do, costs
- c. does, costs
- d. does, cost

46. Her eyes are sore, so Anna.....open her eyes.
- a. can
 - b. should
 - c. could
 - d. can't
47. Before chipping you need.....your work in a vise.
- a. clamp
 - b. to clamp
 - c. clamping
 - d. to be clamped
48. Those boys went out. The parents can't make.....go home.
- a. them
 - b. him
 - c. they
 - d. their
49. Are you a welder ?
- a. Yes, you are.
 - b. No, you aren't.
 - c. Yes, I am.
 - d. No, I am.

50.? It is two hundred baht.
- b. How is that plier ?
 - b. How many pliers are there ?
 - c. How do you buy that plier ?
 - d. How much is that plier?
51. The hands of the watch move.....
- a. sideway
 - b. up and down
 - c. round
 - d. toward
52. Bill hired the carpenter.....put his effort in the work.
- a. who
 - b. which
 - c. what
 - d. when
53. Tom is drilling holes in wood. His left hand holds the drill while the other turns a crank.
- "the other" refers to.....
- a. the helper
 - b. his friend
 - c. his right hand
 - d. the drill

54. Bob worked with a worn file. It is needed more pressure than a sharp one.

"One" refers to.....

- a. a file
- b. a person
- c. Bob
- d. 1

55. Which one is incorrect ?

Somsak had an appointment by his friend at the museum .

- a. had
- b. an
- c. by
- d. at

คำสั่ง จงเรียงคำหรือวลีที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

No. 56 - 60

56. the blade / to hold / the frame / is made / tightly
 1 2 3 4 5
- a. 14235
 b. 34215
 c. 34152
 d. 15423
57. went to Singapore / last year / Lop / to visit his friends
 1 2 3 4
- a. 3214
 b. 2314
 c. 2431
 d. 3412
58. it / two hours / from Bangkok / takes / to Rajaburi / . /
 1 2 3 4 5 6
- a. 123456
 b. 143256
 c. 145326
 d. 142356

59. often / everything / the teacher / explains / carefully
1 2 3 4 5

a. 34521

b. 31425

c. 34251

d. 21435

60. to Benson / his drill / sold / last week / Mr. Smith
1 2 3 4 5

a. 13524

b. 42351

c. 23145

d. 53214

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่า พฤติกรรมหรือความรู้สึกในแต่ละข้อนั้นตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากหรือน้อยเพียงใด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถาม ในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดก่อน เมื่อคิดว่าจะตอบช่องใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์ และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(๐) เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้วข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ				✓	

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (๐) แสดงว่า เมื่อข้อความที่ให้แสดงความรู้สึก เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ แล้ว นักเรียนต้องการตอบว่า ชอบภาษาอังกฤษน้อย

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนมีความรู้สึกหรือการกระทำ
ตรงกับข้อความต่อไปนี้ มาก หรือน้อยเพียงใด

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้วข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ					
2. เมื่อข้าพเจ้าได้รับทราบวิชาต่าง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าจะทำกรบ้านวิชาภาษาอังกฤษก่อนวิชาอื่น ๆ น้อยครั้ง					
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องตั้งใจเรียน วิชาภาษาอังกฤษ					
4. ภายหลังชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะใช้เวลาพบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วอย่างตั้งใจ					
5. ข้าพเจ้ามักจะลืมทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง					
6. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักจะใจลอยเวลาเรียน					
7. ข้าพเจ้ามีความมานะในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
8. ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความซ้ำซาก เบื่อหน่ายของวิชาภาษาอังกฤษ					
9. ข้าพเจ้ามีความคิดและความต้องการที่จะหาวิธีเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ดี					
10. ข้าพเจ้ามีความต้องการให้ตัดวิชาภาษาอังกฤษออกจากหลักสูตร					

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมในชั่วโมงภาษาอังกฤษ มักจะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียนยิ่งขึ้น						
12. เมื่อข้าพเจ้าเกิดปัญหาหรือเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจะใช้ความพยายามในการถามครูหรือเพื่อนจนกว่าจะเข้าใจ						
13. กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน มักจะทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มีความสุขที่จะเรียน						
14. เมื่อข้าพเจ้าทำงานวิชาภาษาอังกฤษไม่ทันกำหนด ภัย เหตุผลที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (เช่น เจ็บป่วย หรือมีธุระจำเป็น) ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะรับทำงานนั้นทันทีโดยไม่ต้องรอให้ครูสั่งหรือเตือนอีกครั้งหนึ่ง						
15. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก และ ข้าพเจ้าคงไม่สามารถทำให้ได้ดีไปกว่านี้						
16. ข้าพเจ้ามีความรู้สึก เบื่อหน่ายวิชาภาษาอังกฤษ เพราะในชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรม						
17. การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง ฯลฯ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ชอบและมักจะพยายามหลีกเลี่ยง						

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกังวลนอนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ น้อย					
19. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามีความตั้งใจ ในเรื่องที่ครูสอน					
20. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.47	.23	21	.18	.38
2	.55	.28	22	.46	.16
3	.42	.51	23	.54	.12
4	.47	.41	24	.58	.41
5	.23	.42	25	.58	.57
6	.37	.52	26	.41	.54
7	.59	.56	27	.74	.53
8	.63	.69	28	.64	.43
9	.72	.45	29	.65	.66
10	.58	.42	30	.29	.31
11	.79	.31	31	.48	.23
12	.48	.52	32	.58	.31
13	.48	.52	33	.28	.28
14	.30	.20	34	.41	.44
15	.98	.38	35	.38	.62
16	.96	.56	36	.48	.30
17	.64	.44	37	.50	.63
18	.54	.26	38	.45	.42
19	.43	.64	39	.71	.35
20	.74	.22	40	.31	.26

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ พ	p	r	ข้อ พ	p	r
41	.67	.72	51	.29	.22
42	.33	.48	52	.46	.26
43	.44	.37	53	.29	.22
44	.66	.44	54	.44	.59
45	.50	.40	55	.22	.37
46	.46	.41	56	.43	.34
47	.37	.30	57	.29	.30
48	.31	.26	58	.50	.48
49	.24	.33	59	.43	.34
50	.22	.22	60	.30	.23

ตาราง 6 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก t
	\bar{x}	s^2	\bar{x}	s^2	
1	3.80	0.50	3.08	0.58	3.46
2	3.96	1.26	2.96	1.62	8.59
3	4.28	0.54	3.48	1.01	3.21
4	3.56	0.51	1.04	2.12	7.77
5	3.36	0.91	1.08	2.33	6.33
6	3.64	0.57	1.04	2.12	6.40
7	3.96	0.37	1.00	2.00	9.61
8	4.28	0.54	1.20	3.50	7.66
9	3.56	0.51	1.04	2.12	7.77
10	3.52	0.51	0.96	2.12	7.76
11	2.76	0.69	0.60	0.83	10.95
12	2.44	0.34	0.76	1.19	6.79
13	3.80	0.50	1.04	2.12	8.52
14	4.20	0.75	1.04	2.12	3.37
15	4.20	0.75	1.32	3.31	7.15
16	2.48	0.68	0.56	0.84	7.79
17	2.28	1.21	0.96	2.21	3.57
18	3.08	0.58	0.84	1.39	7.98
19	3.52	0.51	1.24	3.11	5.99
20	4.04	0.54	1.28	3.46	6.90

ตาราง 7 คะแนนความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของ
นักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง		คะแนนก่อน	คะแนนหลัง
	การทดลอง	กาชทดลอง		การทดลอง	กาชทดลอง
1	13	22	1	21	14
2	32	32	2	12	13
3	19	19	3	31	41
4	37	22	4	17	19
5	17	20	5	19	16
6	21	22	6	29	44
7	22	26	7	26	17
8	24	28	8	21	18
9	40	42	9	31	34
10	13	20	10	25	19
11	27	32	11	18	18
12	20	24	12	23	19
13	26	30	13	21	21
14	25	25	14	20	14
15	16	19	15	23	30
16	26	27	16	7	23
17	21	28	17	18	20
18	32	32	18	22	27
19	28	42	19	20	12

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง		คะแนนก่อน	คะแนนหลัง
	การทดลอง	การทดลอง		การทดลอง	การทดลอง
20	17	20	20	19	20
21	38	49	21	22	20
22	16	26	22	19	18
23	23	23	23	22	14
24	18	31	24	23	23
25	14	22	25	20	35
26	23	26	26	23	14
27	9	27	27	27	30
28	21	27	28	20	15
29	25	27	29	21	14
30	19	23	30	18	19

ตาราง 8 คะแนนแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ภายหลังการทดลอง

เลขที่	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	62	47
2	69	57
3	80	61
4	63	55
5	65	73
6	76	74
7	65	60
8	70	75
9	81	75
10	65	47
11	60	71
12	80	58
13	60	72
14	66	64
15	70	62
16	71	53
17	81	56
18	52	44
19	60	76
20	60	45
21	80	72

ตาราง 8 (ต่อ)

เลขที่	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
22	54	50
23	90	61
24	60	59
25	84	63
26	65	61
27	58	42
28	54	64
29	57	70
30	57	57

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพวงทอง ชื่อสกุล วิโรจนกร

เกิดวันที่ 8 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2500

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 17 ถนนอิศรา ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง
จังหวัดกระบี่ 81000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522

กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2533

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
และแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน
ด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
พวงทอง วิโรจนกร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
กุมภาพันธ์ 2534

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน และแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการเรียนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนำเอาคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ t-test แบบ Independent ผลการทดลองพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON BETWEEN ENGLISH READING COMPREHENSION
AND ENGLISH WRITING PERFORMANCE AND MOTIVATION
THROUGH THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER
TEACHING METHOD AND THROUGH THE METHOD
IN THE TEACHER'S MANUAL OF THE
FIRST YEAR CERTIFICATED OF
VOCATIONAL STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

PUANGTHONG WIROJANAKORN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

February 1991

The purpose of this study was to compare the first year certificated of vocational students' English reading comprehension and writing performance, and motivation through the concentrated language encounter teaching method and through the method in the teacher's manual.

The sample used in this study was 60 certificated of vocational students in the first year of Krabi Technical College, Amphur Muang, Krabi Province, during the second semester of the 1990 academic year. This sample was assigned by cluster randomized sampling technique into the experimental and control groups with 30 students in each. The randomized control group pretest-posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the concentrated language encounter teaching method ; whereas the control group was taught through the method in the teacher's manual. Each group was taught with the same contents for twelve 50 minutes' periods.

Reading comprehension and writing performance tests and questionnaires on motivation in learning English constructed by the researcher were used in the study. The scores of reading comprehension and writing performance and motivation were statistically analysed by the t-test of independent.

The findings revealed that :

1. The English reading comprehension and writing performance of the students taught through the concentrated language encounter teaching method and the method in the teacher's manual were significantly different at the .05 level.

2. The motivation in learning English of the students taught through the concentrated language encounter teaching method and the method in the teacher's manual was significantly different at the .05 level.